

OGLEDALO

NEZAVISNI NAUČNO PUBLICISTIČKI MAGAZIN

BROJ: 1 OKTOBAR, 2004 ISSN 1840-0205

5.00 KM

► Ogledalo i lice muslimana

► Savršeni sklad u kosmosu

► Duboko razmišljanje

HARUN YAHYA

"Najurgentnije
pitanje
islamskog
svijeta
danас je
uspostavljanje
jake islamske
unije..."

► FELJTON:
GLOBALNO MASONSTVO

► TEHNOLOGIJA MRAVA-ROBOTA

POKLON
VCD

harunyahya.net

harunyahya.com

OKTOBAR

SADRŽAJ 2004

nezavisni naučno publicistički magazin

IZDAVAČ
Bosančica – print d.o.o.

DIREKTOR
Nedžad Latić

ZA IZDAVAČA
Hadžib Šišić

DESING
Global Publishing

REDAKCIJA
Nedžad Latić, glavni urednik,
Enver Ibrahimkadić, odgovorni urednik
i prevodilac sa turskog,
Džemaludin Latić, komentator,
Edina Sudžuka, urednica
dokumentarnih filmova
Emira Džananović, skeretarica u redakciji,
Omer Resulović, lektor,
Muharem Đulić i Elvedin Đulović,
marketing i distribucija,
Šefket Zukić, distributer za Evropu.

List izlazi mjesечно
ISBN 1840-0205

Adresa
Sarajevo, H. Kreševljakovića 61/2
Tel-fax: +387 33 216 259

WEB POSLUŽITELJ
www.bosancica.com info@bosancica.com

Stampa
San Ofset: Cendere Yolu No: 23
Ayazaga İstanbul / Turkey
Tel: +90 212 2892424

Mišljenjem Ministarstva nauke, obrazovanja, kulture i sporta
FBiH list je oslobođen plaćanja poreza na promet i usluga.

PRETPLATA

Za 6 mjeseci u BiH 30 KM, za EU 30 EUR, za SAD 36 US dolara, za Australiju 42 AUST dolara; za 12 mjeseci u BiH 120 KM, za EU 120 EUR, za SAD i Kanadu 72 US dolara, za Australiju 84 AUST dolara; NASLOV I BROJ ŽIRO RAČUNA U KORIST KOJEGA SE UPЛАĆUJE PRETPLATA U ZEMLJI I INOZEMSTVU: Bosančica print; H Kreševljakovića 61/2, Sarajevo ŽIRO RAČUN: 129 101 1000 235292 (SWIFT CEBABA 22) Central profit banka dd Sarajevo

Inofrmacije za preplatu na telefon:
+387 33 216 259, GSM: +387 61 557 309

Cijena primjera za BiH 5 KM; za EU 5 EUR;
za SAD i Kanadu 6 US; za AUST 7 AUST S.

UVODNIK: OGLEDALO I LICE MUSLIMANA

4 ČINJENICE STVARANJA

MILOSRĐE, TOLERANCIJA I HUMANIZAM KROZ HISTORIJU ISLAMA

10 KUR'ANSKE MUDŽIZE

12 INTERVIEW: HARUN YAHYA

22 EBLA PLOČE

25 PTIČJE PERJE

26 FELJTON: GLOBALNO MASONSTVO

30 DUBOKO RAZMIŠLJANJE

34 SAVRŠENI SKLAD U KOSMOSU

38 TEORIJA KOJA JE ČOVJEČANSTVO ODVELA U TAMU

42 TEHNOLOGIJA MRAVA-ROBOGA

44 ŽIVO BIĆE KOJE MOŽE ODGODITI RAĐANJE

46 DŽINI U KUR'ANU

Prvi broj OGLEDALA

OGLEDALO I LICE MUSLIMANA

Piše:

Nedžad Latić

Upoznajući se sa izdanjima Haruna Yahye u kojima se maestralno raskrinkavaju ideje nastale iz "ružne riječi" i upoznajući osobno ga.
Haruna Yahyu (Adnan Oktar) dogovorili smo suradnju o pokretanju naučnog časopisa na bosanskom jeziku.
To će biti naš hizmet idejama nastalih iz "lijepo riječi" i OGLEDALO pravog lica islama punog ljubavi kako prema Bogu tako i prema plemenitim Njegovim stvorenjima, posebno prema ljudima. A u tom OGLEDALU moći će se ogledati i drugi, drugaćijeg lica, pa i drugaćijih ideja i pogleda (na lice islama).
OGLEDALO će biti jedno, a lica različita!

Ovaj je uvodnik određen jednim danom od prije tri decenije, kada sam s ocem iz provincije autobusom doputovao u Sarajevo da bih polagao prijemni ispit za upis u Gazi Husrevbegovu medresu. Dok sam iscrpljen vožnjom po vrućini skoro gutao vodu iz usta žabe od mesinga na šedrvanu željezničke stanice, na krovu sam zapazio četiri ogromna portreta. Ono što mi je kao dječaku bilo zanimljivo kod njih je raspored po dužini brade. Prvi je imao najdužu, slijedeći malo kraću, zatim je slijedio onaj kome je bila kraća brada od prethodnikove, da bi potonji bio izbrijan, bez brade. Falio je neko ko je imao samo brkove.

Bili su to Marks, Engels, Lenjin i Tito. Znao sam da fali Staljin. Znao sam i zašto fali. Znao sam da javno ne smijem komentirati svoje opservacije na račun tih likova. Ali, intimno sam imao optimističan osjećaj, više je to bila želja kako će s onim obrijanim istanjiti i nestati onaj razlog zbog kojeg su njihovi portreti bili tu i bili tako veliki i tako upečatljivi da kontroliraju cijeli grad. Posebno sam imao osjećaj da kontroliraju svaki pokret moga oca, koji ih je čutljivo ignorirao čekajući me da se napijem vode.

Ta moja dječačka želja, toliko skrivena u dubini duše da je ni ocu nisam smio izreći, bila je suprotstavljenja snažnoj vjeri miliona ljudi koji su klicali, divili se i žrtvovali pred licima tih portreta. Ponekad će mi se činiti da će i uspjeti, i da će njihova vjera ovladati cijelim svijetom.

Danas bi to sve skupa izgledalo smiješno da nije posljedica po čovječanstvo koje je za sobom ostavila ideja koja je bila u glavama četiri spomenuta portreta.

Ako neko danas uzme u ruke brošuricu koju su nazvali *Komunistički manifest* i pročita pregršt proklamacija u njoj, može osjetiti svu grotesku i paradoks ljudskog mišljenja i vjerovanja uopće. Ako bi jedan tinejdžer, koji (već) ne pamti niti jedan lik od velikih portreta kakvi su krasili stotine svjetskih gradova i metropola, uzeo "komunistički talisman" u ruke kako bi pokušao shvatiti njegovu filozofiju, vjerovatno bi prasnuo u smijeh uslijed nevjericice da je to iko ikad smatrao ozbiljnim mišljenjem

i, još gore, načinom života i uređenja društva. Ako bi se taj i takav tinejdžer suočio, sigurno hoće, s historijskim faktima da bi video šta je sve prouzrokovala ta mala knjižica od nekoliko stotina redaka, zapravo da je prouzrokovala da se proteklo stoljeće smatra najkrvavijim u historiji ljudskog roda, morao bi ostati zapanjen, ako ne bi došao u iskušenje da o ljudskom rodu ne pomisli najgore. No, pitanja koja će, uslijed zapanjenosti, pri susretu s *Komunističkim manifestom* navrijeti pred svakog normalnog tinejdžera nisu na dnevnom redu mišljenja u svijetu koji ga okružuje.

Ključno pitanje jeste kako je bilo moguće da tolički dio čovječanstva stvarno povjeruje, radi, živi i čini drugima ono što je činio inspiriran vjerom ili idejom proklamovanom u knjižici od nekoliko stotina redaka?! Sekundarno je pitanje šta je stvarno zagovarala ta ideja samim tim, ili tim prije, jer je potpuno demantirana i poražena na svjetskoj sceni.

Ko danas pomisli na *Komunistički manifest* mora ostati zapanjen i upitati se zar je bilo moguće nagovoriti, uvjeriti ili natjerati milione ljudi da povjeruju, rade i žive s tako lažnom, naopakom i zlobnom idejom u glavi?!

Da paradoks bude potpun, u nju nikako nije vjerovalo običan i neprosvićen svijet, već i veliki umovi: filozofi, pisci, slikari ...

I sam, zapanjen i zapitan nad ovim pitanjima, stavljam se u poziciju jednog tinejdžera, posebno muslimana, pokušavajući ga shvatiti kako se osjeća pred drugim velikim portretima, s bradom ili bez nje, koji ga posmatraju u njegovom domu kao i u njegovom gradu. Ima li on osjećaj, sličan onome kakav sam ja osjetio u dubini srca, da će komunistička ideja jednog dana istanjiti i nestati?! Gleda li u lice svog oca, moga vršnjaka, koji misteriozno šuti i ignorira velike autoritete i portrete u njihovu domu ili gradu?!

Pada li on u očaj i depresiju pri osjećaju da će ideja u glavama onih koje svakodnevno gleda na postеримa ili ekranu ovladati svijetom.

Poučen velikom Kur'anskom metaforom o stablu sa dubokim korijenom u zemlji i širokim granama koje širi ka nebu, koje niče iz "plemenite riječi", i korovu koji niče iz "ružne riječi", čije su žile na površini zemlje, s granama koje se sviju u žbun, pronašao sam sebi način za razumijevanje tih fenomena nastanka i (masovnog) prihvatanja ideja, kao i njihova (masovnog) napuštanja i nestanka.

Nastanak jedne kvaziideje kakav je bio komunizam, i njeno masovno prihvatanje, bio je omogućen društvenim uvjetima na području gdje se ona pojavila. Razočaranost u (vlastitu) religiju i velike duhovne ideje prouzrokovalo je društvenu baruštinu u kojoj su se kvaziateističke i materijalističke ideje brzo razvijele poput korova. Takva jedna velika baruština obrasla korovom, omogućila je razmnožavanje raznih utvara zla koje su zločinački harale više od pola stoljeća. Pri smrtnom hropcu ove naopake ideje jedan mali narod na Balkanu, Bošnjaci, okusio je najcrnju stranu ove ideje. Desio mu se genocid! Desila mu se Srebrenica – najveće зло koje se desilo na izmaku prošlog stoljeća!

Još je ovaj mali narod u bolu! Ali je, isto tako, još u mraku. Još živi u neisušenoj močvari, šćućuren u žbunju i korovu. Nema svoje medije kojima bi rasvjetlio svoju okolinu, niti britku oštricu da sasječe korov!

Povrh svega, na svjetskom (političkom) nebuh krslo je lice islama koje nemuslimani ne umiju i ne mogu prepoznati kao svoje. Nasilno im se navlači maska na lica puna mržnje, isključivosti, barbarizma i primitivizma.

Upoznajući se sa izdanjima Haruna Yahye u kojima se maestralno raskrinkavaju ideje nastale iz "ružne riječi" i upoznajući osobno g. Haruna Yahyu (Adnan Oktar) dogovorili smo suradnju o pokretanju naučnog časopisa na bosanskom jeziku.

To će biti naš hizmet idejama nastalih iz "lijepe riječi" i OGLEDALO pravog lica islama punog ljubavi kako prema Bogu tako i prema plemenitim Njegovim stvorenjima, posebno prema ljudima. A u tom OGLEDALU moći će se ogledati i drugi, drugačijeg lica, pa i drugačijih ideja i pogleda (na lice islama). OGLEDALO će biti jedno, a lica različita!

Ono što obećavamo, ako Bog da, jeste donošenje radosnih vijesti kako bi u OGLEDALU nestala depresija i tuga s naših lica, posebno naših tinejdžera!

Oni će u OGLEDALU, ako Bog da, vidjeti predzname ahir-i zemana, zlatnog doba. To će biti period u kome će prestati ratovi i sukobi, u kome će povjesne tmine pokopati ateističke ideologije koje su čovječanstvu pričinile velike nesreće, a u kome će blagostanja, berićeta i pravde biti u izobilju. Prolazi zima, nastupa proljeće islama! Miris Kur'anskog morala miri dunjalukom!

Nema ničeg skrivenog ni na nebu ni na Zemlji, a da nije u Knjizi jasnoj.

(An-Naml, 75)

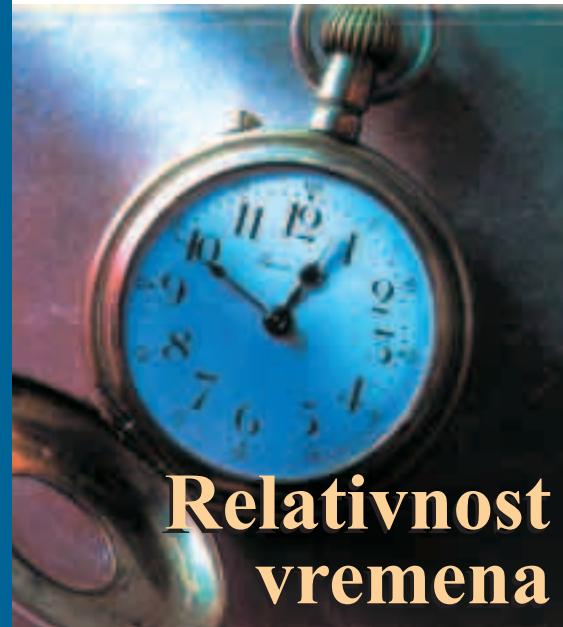
Zastrašujuće metode ribe ježa

Ribe ježevi imaju okrugao oblik i kreću se veoma sporo. Koža im je generalno prekrivena bodljama. Kada naiđu na neprijatelja, ribe ježevi, koje posjeduju zanimljive metode odbrane, svoj stomak veoma brzo napune vodom i tako se napušu kao balon. Na taj način riba jež dvostruko poraste u odnosu na svoju uobičajenu veličinu, što neprijatelja onemogućava da je proguta.

Određene vrste riba ježeva krajnje su otrovne. Ovaj otrov, nazvan tetrodoksin proizvodi se od strane bakterija, koje žive u crijevima ribe ježa. Ova osobina ribe ježa svojevrstan je dokaz neograničenosti umijeća stvaranja Uzvišenog Stvoritelja, Allaha, dž. š.

"Islam je čist, bez prljavština. Budite i vi čisti, čistite se, jer će u Džennet ući čisti."
(Muhammed, s.a.v.s)

Relativnost vremena

Pitanje relativnosti vremena danas je dokazana naučna činjenica. Ovu je činjenicu početkom XX stoljeća iznio Albert Einstein tvrdeći da je vrijeme pojam podređen masi i brzini, da u različitim brzinama vrijeme funkcioniра sporije ili brže, a danas je, također, činjenica prihvaćena od strane naučnih krugova. Tokom povijesti čovječanstva ovu temu nije niko otvoreno aktualizirao. Međutim, Allah, dž. š., je u Kur'anu, prije 1400 godina, dao saznanja koja upućuju na relativnost vremena. Određeni ajeti koji su u svezi s ovom temom su, između ostalih, i slijedeći:

"Oni od tebe traže da ih kazna što prije stigne, a Allah će ispuniti prijetnju Svoju; samo jedan dan u Gospodara tvoga traje koliko hiljadu godina, po vašem računanju." (El-Hadždž, 47)

"On upravlja svima, od neba do Zemlje, a onda se sve to Njemu vraća u danu koji, prema vašem računanju vremena, hiljadu godina traje." (Es-Sedžda, 5)

Kilometar ispod naših nogu nalazi se vatrena lopta!

Život na Zemlji, koja se, od vanjske površine prema centru, sastoji od 7 slojeva, odvije sa na području zvanom "zemljina kora" i, koja pokriva od 6 do 70 km. Dio kore predstavlja 1% od ukupne dubine Zemlje, od odnosno, 6370 km. Naučnici koji Zemlju uspoređuju s jabukom, kažu da je kora jabuke dio na Zemlji koji je pogodan za život,

a unutrašnjost je mjesto gdje na hiljadama stepeni ključa užarena magma. Ako se uzme u obzir da je na samo 1 kilometar ispod površine temperatura blizu 60°C, postat ćemo svjesni opasnosti ispod naših nogu i bolje ćemo shvatiti kako je, zapravo, Zemlja jedno dosta opasno mjesto. Položaj, bogatstvo, ljeputa... ukratko sve ono što se

posjeduje na zemlji, smješteno je na jednoj tankoj površini ove lopte ispunjene ključavom vratrom. Svako onaj ko se, zanemarujući svoje svakodnevne navike, na trenutak zamisli nad ovom činjenicom, spoznat će da ovako osjetljive ravnoteže ne mogu nastati u ishodu slučajnosti, nego da je taj sistem stvorio Allah, dž. š.

Snažna krila insekata

Svi insekti na svojim krilima posjeduju krvne sudove, vene. Kada insekt dostigne zrelost, njegovim venama počinje kružiti krv. Na taj način dolazi do ukrućivanja vena, a time i do ukrućivanja krila insekata. Veliki broj insekata maše krilima jednom nevjerojatnom brzinom i sasvim je nemoguće da čovjek golim okom prati brzinu kretanja krila. Ilustracije radi, divlje pčele, pčele i muhe imaju brzinu mahanja krila koja dostiže približno oko 200 zamaha u sekundi. Što se tiče komaraca, oni u jednoj sekundi načine 1000 zamaha krila. U slučaju da nema ovih vena, krila insekata bi, raspadanjem, mogla otpasti. Kao što se da zaključiti, u krilima insekata vidljiv je jedan krajnje specifičan i jedinstven kreacionizam i umiješanost jednog razuma. Nesumnjivo, vlasnik tog razuma je Onaj Koji sve kreira do u najsitnije detalje, Allah, dž. š.

Fenomenalne etape stvaranja i Kur'an

U Kur'anu se upućuje na međusobno različite tri etape stvaranja čovjeka u majčinoj utrobi. I, dosita, danas i Moderna biologija, također, ukazuje na to da se emriološki razvitak bebe u maternici odvija u tri različite etape. Ovo se pitanje se nalazi među temeljnim poglavljima u svim embriološkim knjigama koje se danas na medicinskim fakultetima izučavaju kao nastavni udžbenici. Ilustracije radi, ova činjenica se na slijedeći način navodi u jednoj od temeljnih knjiga embriologije: "Život u maternici odvija se u tri etape: preembrionik (prve dvije i po sedmice), embrionik (do kraja 8. sedmice) i fetal (od 8. sedmice do rođenja)". (Williams P., *Basic Human Embryology*, 3. edition, 1984, str. 64).

Ove etape, koje je Allah, dž. š., postupno stvorio, sačinjavaju različite stepene razvoja bebe. Ovaj fenom je Allah, dž. š., na slijedeći način saopćio u Kura'nu: "...On vas stvara u utrobama matera vaših, dajući vam likove, jedan za drugim, u tri tmine. To vam je, eto, Allah, Gospodar vaš, Njegova je vlast, nema boga osim Njega, pa kuda se onda odmećete?" (Ez-Zumer, 6).

Iznošenje ovako krajnje ispravnih naučnih činjenica u Kur'anu, nesumnjivo je dokaz da to nije djelo čovjeka, već da su to riječi koje pripadaju jedino Sveznajućem, Allahu, dž. š.

Zašto je velika prijevara predstavljanje kloniranja kao dokaz evolucije?

Čak i samo postavljanje pitanja "da li podržava evoluciju?" u kontekstu naučnog dostignuća kao što je kloniranje živih bića jeste, zapravo, pokazatelj jedne veoma bitne činjenice. To je činjenica na kako se jeftine propagande pozivaju evolucionisti kako bi svoju teoriju nametnuli narodu.

Definicije kloniranja i evolucije apsolutno su različite. Teorija je evolucije zasnovana na tvrdnji da, u ishodu slučajnosti, neživa materija formira život. (Ne postoji

nijedan dokaz o mogućnosti realizacije ove tvrdnje!) Što se tiče kloniranja, to je kopiranje živih bića uz pomoć korištenja genetičke materije žive ćelije. Kreće se od jedne ćelije koja je inače živa i umnožava se vještačkim metodama u jednom biološkom procesu prenesenom u laboratorijsko okruženje. Dakle, nije u pitanju stanje jednog procesa "slučajnosti" ili "oživljavanje nežive materije", što je inače osnova evolucionističkih tvrdnji!

Milosrđe, tolerancija i humanizam kroz historiju islama

Riječ islam u arapskom jeziku potječe od istog korijena kao i riječ mir, a Kur'an proklinje rat kao jedno anormalno stanje koje je oprečno Božijoj želji. (...) Islam ne odobrava agresorski rat, odnosno rat koji je usmijeren ka uništenju suprotne strane. (...) Islam prihvata da je rat neophodan i, u određenim situacijama, smatra ga kao pozitivnu dužnost radi suzbijanja tiranije i surovosti

Sasvim pouzdano se možemo reći da je islamska politička doktrina (odnosno islamski stav i principi u kontekstu političkih pitanja) krajnje umjerena i miroljubiva. Ova činjenica prihvataju i mnogi historičari i teolozi nemuslimani. Jedna od ovih osoba jeste i bivša monahinja i stručnjak za bliskoistočnu historiju engleska historičarka **Karen Armstrong**. U djelu *Holy War* (Sveti rat), u kojem analizira historiju tri velike Božje vjere, Armstrong iznosi slijedeći komentar o ovom pitanju:

"Riječ islam u arapskom jeziku potječe od istog korijena kao i riječ mir, a

Kur'an proklinje rat kao jedno anormalno stanje koje je oprečno Božijoj želji. (...) Islam ne odobrava agresorski rat, odnosno rat koji je usmijeren ka uništenju suprotne strane. (...) Islam prihvata da je rat neophodan i, u određenim situacijama, smatra ga kao pozitivnu dužnost radi suzbijanja tiranije i surovosti. (Međutim), **Kur'an poučava da rat treba biti ograničen i da se, što je moguće više, vodi na jedan human način.** Ne samo protiv Mekelija, čineći savez s lokalnim jevrejskim plemenima, Muhammed je, u isto vrijeme, bio prisiljen boriti se i protiv kršćanskih plemena u Siriji koja su planirala napad na njih. Međutim, to opet nije rezultiralo zaključkom da je on prokleo

"Ehlu-kitab" (kršćane i jevreje). Njegovi muslimani bili su u situaciji da se brane, međutim nisu se upuštali u sveti rat protiv neprijatelja njihove vjere. Kada je kao komandanta muslimanske vojske u rat protiv kršćana poslao Zubejda, svoga službu koga je oslobođio, Muhammed mu je **naredio da se na Božijem putu bore hrabro, ali na jedan ljudski, human način.** Naredio mu je da ne smiju uzmeniravati svećenike, kaluđere ili monahinje i da ne smiju dirati nejake koji ne ratuju. Nikakvo krvoproljeće ne smije se s provoditi nad civilima, ne smije se posjeći čak ni jedno jedino drvo i ništa se ne smije rušiti..."¹

Halife, koji su došli nakon Muhammeda, a. s., u osvojenim zemljama uspostav-

Ijali su također atmosferu mira i sigurnosti kako za lokalno stanovništvo tako i za novoprdošle. Prvi halifa **hazreti Ebu Bekr** je prilikom pohoda na Siriju izdao jednu direktivu. Milosrdan i tolerantan poredak koji je tražio da se uspostavi na osvojenim teritorijama predstavlja je uzoran primjer kur'anskog moralta. Ta direktiva glasi:

“Ljudi, dajem vam deset pravila koja ćete srcem primjenjivati: nemojte izdati i ne skrećite s Pravog puta!; ne ubijajte dječu, žene i starce!; ne palite i ne uništavajte stabla hurme i ne sijecite stabla bilo kog voća!; ne ubijajte deve, a ni bilo šta iz stada..! Naići ćete na one koji su svoj život posvetili onosvjetskim poslovima: ostavite ih u njihovim osamljenostima! Susrest ćete se s onima koji nude različita jela; jedite, ali ne zaboravite spomenuti Allahovo ime!”²

A **hazreti Omer**, koji je preuzeo hilafet nakon hazreti Ebu Bekra i koji je poznat po toleranciji, milosrđu i pravdi, s lokalnim stanovništvom osvojenih država načinio je različite sporazume koji predstavljaju primjere pravednosti i tolerancije. U *Emannami* (Dokument o sigurnosti), koju je dao kršćanima Jerusalema i Ludda, hazreti Omer je, npr., dao garantije da se neće rušiti crkve i da se muslimani neće moliti u njima. Iste su bile i garantije ponuđene kršćanima Lahma. Emannama data drugom nasturijanskom patriku Išuayhebu (650.-660.) nakon osvajanja Medine također je sadržavala garantije da se crkve neće rušiti, da se nijedna zgrada neće re-

konstruirati u džamiju.³ Hazreti Omer ostao je dosljedan svim ovim sporazumima i garancijama. Pismo koje je treći nasturijanski patrik poslao svome prijatelju veoma je značajno zbog toga što se milosrđe i tolerancija muslimanskih lidera prema ehlui-kitabijama saopćava iz pera jednog kršćana:

“Uopće nas nisu uznemiravali (...) ovi Arapi koji su se predali Allahovo volji. Oni su se doista s poštovanjem odnosili prema našoj vjeri, vjerskim službenicima, prema našim crkvama i manastirima...”⁴

Ovi dokumenti o zaštiti koje je davao hazreti Omer pokazuju nam kakvu toleranciju može posjedovati vjernik ukoliko živi moralom koji je opisan u Kur'anu:

“Ova Emannama značila je zaštitu vjere, života, crkava i sinagoga za sve individue lokalnog stanovništva, zdrave i bolesne, dobre i loše. Kao što neće biti rušene, crkve neće biti ni naseljavane i neće im ništa nedostajati. Nikome od naroda se neće načiniti ni najmanje zlo. Stavke ovog dokumenta (...) obaveze su halifa i vjernika.”⁵

Svi ovi primjeri primjena su pravde koju je Allah, dž. š., u Kur'anu naredio vjernicima. U jednom ajetu, Allah, dž. š., kaže slijedeće:

Allah vam zapovijeda da odgovorne službe onima koji su ih dostojni povjeravate, i kada ljudima sudite, da pravično sudite. Uistinu je divan Allahov savjet! - A Allah doista sve čuje i vidi! (En-Nisa, 58).

A jedan od misionerskih lidera anglikanske crkve, **Canon Taylor**, u jednom svom referatu na slijedeći način iznio je ljestvite koje nalaže Kur'an:

“... odredio je dužnosti kao što su klanjanje namaza, post i činjenje dobra. Bacio je ustranu izvještačene vrlinne koje su neiskrene i nestvarne, podvale i lahkomišljenosti načinjene u ime vjere, moralne emocije koje se raznim načinima mogu iskrivljeno tumačiti i međusobno protuslovne riječi onih koji raspravljaju o teologiji. Zarobljenicima je ulio nadu u slobodu, čovječanstvu bratske emocije i potvrdio fundamentalne činjenice ljudske prirode.”⁶

Pogrešno uvjerenje da su u osvojenim zemljama muslimani nasilno vršili islamizaciju pobijala se čak i od zapadnih analitičara; svi potvrđuju pravedan i tolerantan odnos muslimana prema drugima. Ovu činjenicu na slijedeći način ističe zapadni analitičar **L. Browne**:

“... neosporne činjenice dokumentiraju temeljnu neosnovanost tvrdnji kršćanskog porijekla koje govore o tome da su, pod prijetnjom mača, u osvojenim zemljama muslimani narod utjerivali u islam. (...) Dinamični činilac u pozadini osvajanja bilo je njihovo islamsko bratstvo, kojim su pozivali narod. (...) A obim se ovog bratstva, sa primaocima islama, širio put lavine.”⁷

Svi muslimanski vladari koji su tokom historije upravljali širokim područjem nastavili su se krajnje tolerantno i s poštovanjem odnositi prema stanovništvu drugih vjeroispovijesti. I jevreji i kršćani su krajnje slobodno i sigurno živjeli u islamskim zemljama.

Islamska pravda i tolerancija vladala je, također, i u periodu Seldžučke i Osmanlijske imperije. U svojoj knjizi *The Preaching of Islam* engleski analitičar Sir Thomas Arnold na slijedeći način objašnjava kako su, zbog ovakvog seldžučkog stava, kršćani željeli ući pod njihovu upravu:

"Ovaj osjećaj da je vjerski život siguran pod islamskom upravom bio je povodom da maloazijski (anadolski) kršćani toga vremenaочекaju Seldžuke u svojstvu spasilaca.

(...) Štaviše, s nadom u spas od despotizma Bizantijske imperije, stanovnici malih mjesta u Maloj Aziji su, u

vrijeme Mihaila VIII (1261-1282.), pozvali Turke da zauzmu njihove kasabe. Mnogi od njih, bogati ili siromašni, usudili su se, čak, na seobu u teritorije koje su se tada nalazile pod kontrolom Turaka."⁸

Melikšah, koji se nalazio na vlasti u najsjajnijem periodu Seldžučke imperije, s velikom tolerancijom i milosrdjem prisupao je narodu oslojenih teritorija, što je za posljedicu imalo da ga je taj narod spominja s velikom ljubavlju i poštovanjem. Svi nepristrasni historičari iskreno ističu Melikšahovo pravedno i tolerantno vladanje. Njegova tolerancija stvorila je ljubav prema njemu i u srcima naroda svetih Knjiga (ehlu-kitab). Štaviše, iz tog su razloga mnogi gradovi, na način rijetko sretan u historiji, svojevoljno prihvatali da uđu pod upravu Melikšaha. U sjećanjima svećenika **Odo de Diogloa**, pripadnika manastira St. Denis, koji je u drugim krstaškim pohodima učestvovao kao specijalni pisar Louisa VII., koja su uvrštena u aktualnoj knjizi Sir Thomasa Arnolda, sasvim otvoreno se objašnjava kako su se muslimani pravedno odnosili prema svima, bez obzira ko kojoj vjeri pripadao:

"Da nakon one bijede i nesreće koju su vidjeli u srca muslimana Turaka nije ušao osjećaj sažaljenja, stanje preostale povorce križara bilo bi mnogo tragicnije. Turci su liječili rane ovih jadnika, darežljivo su hranili siromašne među njima i rješavali ih njihovih nevolja. Štaviše, određeni su muslimani otkupili francuski novac, koji su Bizantinci trikovima i pod prijetnjom iskamčili od hodočasnika, i podijelili ga siromašnim hodočasnicima. Ovakvi zaštitnički odnosi onih koji su bili druge vjere i postupci Bizantinaca, istovjernika koji su ih upošljavali u napornim poslovima, tukli ih i varali, bili su takva prilika za razmišljanje kršćanskih hodočasnika, tako da su mnogi od njih svojevoljno prihvatali vjeru muslimana, koji su ih spasili."⁹

Ovi redovi ispisani od historičara iznose da su muslimanski vladari, koji su posjedovali islamski moral, vladali tolerancijom, milosrdjem i pravdom. Historija Osmanlijske imperije, koja je stoljećima slala nizam (regularna vojska u Osmanlijskoj imperiji - op. prev.) na tri kontinenta jeste, isto tako, puna primjera tolerancije.

Nastanjivanje jevreja, koji su u Španiji i Portugalu, od katoličkih vlasti, bili izloženi pokolju i progonu, na teritoriji koja se nalazila pod Osmanlijskom upravom, u vrijeme **sultana Bajazita II.**, veoma je efektan primjer tolerancije koju je nametnuo islamski moral. Katolički kraljevi koji su u tom periodu vladali velikim dijelom španske teritorije velike su pritiske vršili nad jevrejima koji su pretходno mirno živjeli pod muslimanskom upravom Andaluzije. Dok su u Andaluziji u miru živjeli zajedno muslimani, kršćani i jevreji, katolički kraljevi preduveli su akciju nasilnog pokrštavanja cijele zemlje i s tim ciljem počeli vršiti presje na jevrejima, a protiv muslimana krenuli u otvoreni rat. Na kraju, 1492. godine, hem je srušena posljednja uprava muslimana, koji su bili stjerani na područje Granade na jugu Španije, i izvršen užasan pokolj muslimana, hem su iz zemlje protjerani jevreji koji su odbili pokrštavanje.

Tako je dio ovih protjeranih jevra utočište potražio i našao na teritoriji koja se nalazila pod upravom Osmanlija.

Osmanlijska mornarica pod komandom **Kemala Reisa** svojim brodovima je na osmanlijsku zemlju prevozila protjerane jevreje i muslimane koji su se uspjeli spasiti od pokolja.

Sultan Bajazit II., koji je u historiji bio poznat po svojoj velikoj pobožnosti, ove je izmučene jevreje, koji su u proljeće 1492. protjerani iz Španije, nastanio na

određena mjesta svoje imperije, a naročito na područja Soluna, koji se sada nalazi pod grčkom upravom, Edirna, Livadiye i Tırhale, koje se nalaze u blizini Egriboza. Većina od oko 25.000 jevreja koji danas žive na području Turske potomci su upravo ovih jevreja, iseljenika iz Španije. Vjereni i običaje koje su prije petsto godina donijeli sa sobom prilagodili su turskim uvjetima i, sa svojim školama, bolnicama, staračkim domovima, kulturnim institucijama i novinama, vode jedan miran život. Kao što među njima ima trgovaca i poslovnih ljudi, postoje i oni s različitim zanimanjima: od stručnjaka u tehničkim pitanjima, kao što je arhitektura, do ekonomske propagande. Pored toga, postoje i intelektualni krugovi naučnika i umjetnika raznih profila. Dok u mnogim evropskim zemljama jevrejske zajednice stoljećima žive u strahu od antisemitskih rascističkih napada, jevreji u Turskoj žive u jednom krajnjem miru. Čak je samo ova činjenica dovoljna da se može ustanoviti poimanje tolerancije i pravde koju nalaže islam.

Saosjećajnost i tolerancija koju vidiemo kod sultana Bajazita II važi i za sve ostale osmanlijske sultane. Osvajanjem Istanbula **Sultan Mehmed** je i jevrejima i kršćanima u gradu priznao pravo na slobodu življenja. U jednom od svojih djela, u kontekstu muslimanskog tolerantnog i pravednog vladanja, **Andre Miquel**, koji je poznat po vrijednim djelima o islamskom svijetu, kaže slijedeće:

"Kršćanska populacija bila je pod veoma dobro organiziranim režimom koji oni nisu mogli naći u vrijeme bizantske i latinske uprave. Nisu bili izloženi nikakvoj tiraniji. Naprotiv, imperija, a naročito Istanbul, bila je sklonište španskih jevreja koji su u Španiji bili izloženi raznim torturama."¹⁰

I u muslimanskim državama prije Os-

manlija nemuslimanima su također bila priznata velika prava. Profesor teologije i međunarodnih odnosa na Georgetown univerzitetu **John L. Esposito** na slijedeći način ističe da su jevreji i kršćani koji su kroz historiju došli pod upravu muslimanskih država nailazili na veliku toleranciju:

"Za mnoge nemuslimanske zajednice koje su egzistirale na bizantijskoj i perzijskoj zemlji i kojima su inače upravljali strani vladari, islamski režim značio je promjenu vlasti, ali ovi novi vladari su, u većini slučajeva, bili popustljiviji i tolerantniji. Na kraju, većina ovih zajednica posjedovala je više autonomije i većinom su plaćali manje poreze. (...) Ispostavilo se da je, islam jedna tolerantnija vjera, koja je jevrejima i lokalnim kršćanima pružila znatno više vjerskih sloboda."¹¹

Kao što se razumije i iz ovog komentara, muslimani nikada kroz historiju nisu bili "oni koji stvaraju nered"; naprotiv, u sva područja, koja su osvojili, svim ljudima, bez obzira na naciju i vjeroispovijest, donosili su pravdu i mir. U skladu s Allahovom naredbom: "**I Allahu se klanjajte i nikoga Njemu ravnim ne smatrajte! A roditeljima dobročinstvo činite, i rođacima, i siročadi, i siromasima, i komšijama bližnjim, i komšijama daljnijim, i drugovima, i putnicima, i onima koji su u vašem posjedu. Allah, zaista, ne voli one koji se ohole i hvališu**" (En-Nisa', 36) prema svim ljudima odnosili su se na najljepši način.

Ukratko, osnovu kur'anskog morala čine postupci ispunjeni prijateljstvom među ljudima, bratstvom, mirom i saosjećanjem i, s ovim superiornim odlikama islam ima za cilj oslobođenje zemlje od nereda. Kur'anske odredbe i njihovo primjenjivanje kroz historiju od muslimana toliko je očito da ne dopušta nikakvu raspravu

o tome. (Radi detaljnijih podataka v.: *Pravda i tolerancija u Kur'anu*, Harun Yahya, Kultur Yayincilik, 2000.)

BILJEŠKE:

1. Karen Armstrong, *Holy War*, MacMillian London Limited, 1988, str. 25.
2. Majid Khoduri, *Islam'da Savaş ve Barış*, Fener Yayınları, İstanbul, 1998, str. 123; Taberi, Tarih I, 1850.
3. Hamidullah, *Mecmuatü'l-Vesaik*, 195-197.
4. Frend, 289; Hamidullah, *Islam Peygamberi*, II, 920; Levent Öztürk, Asrı Saadetten Haçlı Seferlerine Kadar İslam Toplumunda Hıristiyanlar, Iz Yayincilik, İstanbul, 1998, str. 55.
5. Yrd. Doc. Dr. Orhan Atalay, *Dogu-Bati Kaynaklarında Birlikte Yaşama*, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı Yayınları, İstanbul, 1999, str. 95; Hamidullah, El-Vesaik, str. 380-381, No: 358.
6. *History of Latin Christianity*, tom II, str. 216-217, *İslam Kültür Atlası*, Ismail Rai el-Faruki, Luis Lamia el-Faruki, prijevod: Mustafa Okan Kibaroglu-Zerrin Kibaroglu, Inkilab Yayınları, 1997, str. 222.
7. L. Browne, *The Prospects of Islam*, str. 11-15, str. 269-270.
8. Yesevizade, *Sevgi Peygamberi*, Hakikatı Arayış Nesriyatı, Ankara, 1996, str. 272-273; Sir Thomas Arnold, *The Preaching of Islam*, str. 97; Finlay: *4A History of Greece*, III, 358-9; J. H. Krause: "Die Byzantiner des Mittelalters", Halle, 1869, str. 276.
9. Osman Turan, *Türk Dünya Nizamının Milli, İslami ve İnsani Esasları*, tom 2, str. 138.
10. F. Emecen, K. Beydilli, M. Ipsirli, M.A. Aydin, I. Ortaylı, A. Özcan, B. Yediyıldız, M. Küttikoglu, *Osmanlı Devleti ve Medeniyeti Tarihi*, İslam Tarih, Sanat ve Kültürü Araştırma Merkezi, İstanbul, 1994, str. 467.
11. John L. Esposito, *The Islamic Threat: Myth or Reality*, Oxford University Press, New York, 1992, str. 39.

KUR'ANSKE MUDŽIZE

Jedinstveni kur'anski stil i izvanredna mudrost koja je sadržana u njemu nepobitni su dokazi da je Kur'an Allahova riječ. Osim toga, postoji i još niz čudesnih specifičnosti koje dokazuju da je Kur'an objavljen od Allaha, dž. š. Jedna od ovih specifičnosti jeste činjenica da se u Kur'anu, objavljenom prije 1400 godina, nalaze određene naučne činjenice do kojih smo mogli doći jedino savremenom tehnologijom XX stoljeća.

Allah je prije 14 stoljeća na Zemlju spustio Kur'an, knjigu koja služi kao vodilja ljudima. Cijelo čovječanstvo pozvano je da se pridržava normi koje su propisane u ovoj Knjizi, da bi konačno našlo svoj spas i oslobođenje. Ova posljednja Božja objava ujedno je i jedina uputa čovječanstvu od trenutka objavljivanja pa sve do Sudnjeg dana.

Nesumnjivo, Kur'an nije naučna knjiga. Međutim, određene naučne

činjenice, koje se na jezgrovit i mudar način izlažu u različitim kur'anskim ajetima, čovjek je uspio otkriti tek korištenjem tehnologije XX stoljeća. Ove činjenice koje nije bilo moguće naučno utvrditi u periodu kada je Kur'an objavljen, još jednom savremenom čovjeku dokazuju da je Kur'an Allahova riječ.

Radi razumijevanja naučnog čuda Kur'ana potrebno je, prije svega, baciti pogled na naučni nivo vremena u kojem je Kur'an objavljen.

U VII. Stoljeću, kada je Kur'an objavljen, Arapi su gajili bezbroj praznovjerja i neosnovanosti po pitanju naučnih tema. Arapi, koji nisu posjedovali tehnologiju za istraživanje prirode i kosmosa, vjerovali su u legende koje su se prenosile s generacije na generaciju. Vjerovali su, naprimjer, da se nebo održava na visini zahvaljujući brdima. Prema ovom vjerovanju, Zemlja je ravna i na svoja dva kraja ima brda. Smatralo se da ova brda, poput stupova, na sebi drže nebeski svod.

Dolaskom Kur'ana, uništена su i sva ova vrlo primitivna vjerovanja, a ajetom "Allah je nebesa, vidite ih, bez stupova podigao..." (Er-Ra'd, 2) okončano je s njihovim dotadašnjim vjerovanjem da nebesa stoje na brdima. Izneseno je još niz saznanja o još mnogim pitanjima koja su tada bila absolutno nepoznata.

U Kur'anu, koji je objavljen u periodu kada je čovječanstvo raspolagalo s veoma malim saznanjima iz oblasti astronomije, fizike ili biologije, nalaze se

mnogi ključni podaci o mnogim pitanjima: od stvaranja kosmosa do nastanka čovjeka, od sastava atmosfere do ravnoteže koja vlada na Zemlji.

Sada skupa pogledajmo jedan dio naučnih čuda koja se nalaze u Kur'anu.

Nastanak kosmosa

Pojavljivanje se kosmosa u Kur'anu spominje na slijedeći način:

On je nebesa i Zemlju iz ničega stvorio! (El-An'am, 101)

Ova je kur'anska činjenica u potpunom skladu sa savremenim naučnim otkrićima. Definitivan zaključak do kojeg je danas došla moderna astrofizika upućuje na činjenicu da je cijeli kosmos, zajedno s materijalnom i vremenskom dimenzijom, nastao u nultom trenutku jednom velikom eksplozijom. Teorijom Velike eksplozije (Big Bang) dokazano je da je cijeli kosmos nastao iz ničega, eksplozijom samo jedne tačke prije, otprilike, 15 milijardi godina. Ova je teorija ujedno i jedino naučno objašnjenje po pitanju nastanka i početka kosmosa koja je prihvaćena od svih naučnih krugova.

Prije Big Banga nije postojalo ništa zvano materija. Materija, energija i vrijeme stvoreni su u jednom **nepostojanju** koje se može definirati kao apsolutno metafizičko okruženje u kojem nije bilo ni materije, ni energije, pa čak ni vremena. O ovoj ogromnoj činjenici i otkriću, do kojeg je došla moderna fizika, Kur'an nas je obavijestio prije 1400 godina.

Širenje kosmosa

U Kur'ani - kerimu, koji je objavljen prije 14 stoljeća, u periodu kada još nije bila razvijena astronomija, ovako se govori o širenju kosmosa:

Mi smo nebo moći Svojoj sazdali, i Mi smo, uistinu, oni koji ga šire (Ez-Zariyat, 47).

Riječ "nebo", koja se spominje u aktualnom ajetu, na mnogo mjesta u Kur'anu koristi se u značenjima svemira i vasione. I u ovom slučaju upotrijebljena je u istom značenju. Kur'an je, dakle, već obznanio da se kosmos širi, a to je činjenica do koje je danas došla i nauka.

U naučnom je svijetu do početka XX. stoljeća preovladavalo jedno mišljenje u smislu da "kosmos ima jednu statičnu, nepokretnu, strukturu i da potječe iz vječnosti". Međutim, istrage sprovedene uz pomoć suvremene tehnologije, izviđanja i proračuni doveli su do saznanja da kosmos ima svoj početak i da se konstantno "širi".

Ruski fizičar Aleksander Friedmann i belgijski kosmolog Georges Lemaitre početkom ovog stoljeća teoretski su proračunali da je **kosmos u stalnom pokretu i da se širi**.

Mjera u kiši

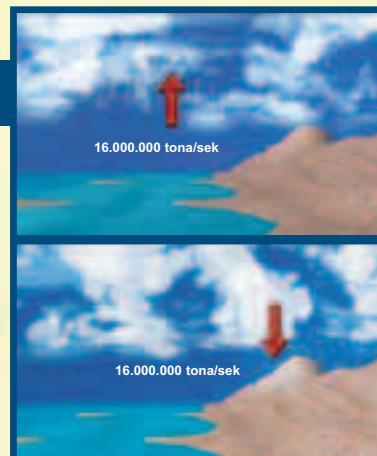
Što se tiče drugih kur'anskih podataka vezanih za kišu, oni upozoravaju na momenat da se kiša spušta u određenoj količini. U poglavljiju Ez-Zuhurf kaže se slijedeće:

Onaj koji s neba s mjerom spušta vodu, pomoću koje u život vraćamo mrtve predjele- tako ćeće i vi biti oživljeni (Ez-Zuhurf, 11).

Ova je mjera kiše također, ustanovljena suvremenim istraživanjem. Prema određenim proračunima, sprovedenim tokom ovih istraživanja, ustanovljeno je da se sa Zemljine površine u jednoj sekundi ispari 16 miliona tona vode. U toku godine ova količina dostiže cifru od oko 505 triliona tona vode, a to je ujedno i godišnja količina kiše koja se u toku godine spusti na Zemlju. Voda je, dakle, u jednoj neprestanoj ravnoteži, "prema određenoj mjeri" ona konstantno kruži. Održavanje se života na Zemlji, također, osigurava upravo ovim neprestanim kruženjem vode. Kada bi čovjek upotrijebio sve pogodnosti sve tehnologije kojom raspolaže, on, opet, nikada ne bi bio u mogućnosti da vještački proizvede ovo kruženje.

Ova je činjenica također i dokazana određenim posmatranjima sprovedenim 1929. godine. Američki astronom Edwin Hubble je analiziranjem svemira uz pomoć ogromnog teleskopa otkrio da su zvijezde i galaksije u konstantnom udaljavanju jedna od druge, a kosmos u kojem se sve konstantno udaljava jedno od drugoga dolazi u značenju kosmosa koji se "**širi**". Činjenica da se kosmos nalazi u stalnom širenju svoju će kategoričnost postići, također, i kroz osmatranja sprovedena narednih godina.

Međutim, ova kategorična činjenica saopćena je stoljećima prije kroz Kur'an i to u takvom historijskom periodu kada nijedan čovjek o tome nije apsolutno posjedovao ni približna znanja, pošto je Kur'an riječ Allaha, Stvoritelja i Gospodara cijelog kosmosa i svih znanja.

Naučno je ustanovljeno da je količina vode koja se ispari sa Zemljine površine i koja se ponovo vrati u vidu kiše "konstantna": oko 505 triliona vode. Ova konstantna količina, koja je u jednoj neprestanoj ravnoteži, istaknuto je u Kur'anu kao "određena mjera".

Ukoliko bi došlo do i najmanjih promjena u ovoj konstantnoj količini, ubrzo bi nastale velike ekološke neuravnoteženosti, a to bi dovelo u pitanje održanje života.

Ukoliko bi došlo do i najmanjih promjena u količini, ubrzo bi nastale velike ekološke neuravnoteženosti, a to bi dovelo u pitanje održanje života. To se, međutim, nikada neće dogoditi. Kiša će, kako je to i u Kur'anu navedeno, nastaviti da se, svake godine, u istoj mjeri spušta na Zemlju

Orbite

Kada se u Kur'anu spominje Sunce i Mjesec, ističe se, također, da oni, svaki pojedinačno, plove po svojim orbitama:

I noć i dan Njegovo su djelo, i Sunce i Mjesec, i svi oni nebeskim svodom plove. (El-Enbiya', 33)

Činjenica da Sunce ne posjeduje statičan položaj, da ono plovi u jednoj određenoj orbiti ovako se saopćava u drugom ajetu:

I Sunce se kreće do svoje odredene granice, to je odredba Silnoga i Sveznajućeg. (Ja-Sin, 38)

Ove kur'anske činjenice postale su razumljive nakon suvremenih opservatorijskih osmatranja. Prema proračunima stručnjaka iz astronomije, Sunce se kreće grandioznom brzinom od 720 hiljada kilometara na sat u orbiti nazvanoj Solar Apex, koja je usmjerenja prema Vega zvijezdi. To, prema jednom grubom proračunu, znači da Sunce u toku jednog dana pređe putanju od 17 miliona 280 hiljada kilometara. Zajedno sa Suncem, istu putanju pređu, također, i svi sateliti i planete koje se nalaze u Sunčevom sistemu. Pored toga, sve zvijezde ukupnog svemira posjeduju plansku pokretljivost sličnu ovoj.

Činjenica da je cijeli kosmos na ovaj način opremljen orbitama također se ističe u Kur'anu na slijedeći način:

Tako Mi neba punog zvjezdanih puteva. (Az-Zaiyat, 7)

U cijelom kosmosu postoji oko 200 milijardi galaksija, od kojih svaka posjeduje u prosjeku po 200 milijardi zvijezda. Velika većina ovih zvijezda ima svoje planete, a planete, također, svoje satelite. Sva ova svemirska tijela, opet, posjeduju veoma precizno određene orbite, a svako od ovih tijela se milionima godina kreće u svojoj orbiti koja je u savršenom skladu i harmoniji s ostalima. Pored toga, također, i veoma veliki broj zvijezda repatica kreće se kroz orbite koje su određene za njih.

Orbite koje su raspoređene po cijelom kosmosu ne pripadaju samo nebeskim tijelima. Galaksije se, također, zbnjujućom brzinom i preciznošću kreću u svojim orbitama. Tokom ovih kretanja nijedno se nebesko tijelo ne sudara s drugim, njihovi se putevi ne ukrštavaju. Radi se o tako zaprepašujućem skladu da je uočeno da određene galaksije prolaze jedna kroz drugu a da se, pri tom, nijedan njihov dio ne sudara s drugim.

Apsolutno je sigurno da čovječanstvo u periodu objave Kur'ana nije posjedovalo teleskope nalik današnjim koji osiguravaju osmatranje kosmosa u milionima kilometara, razvijene tehnologije za osmatranje, saznanja moderne fizike i astronomije. Prema tome, bilo je nemoguće u to vrijeme naučno otkriti činjenicu da je, kako je to u Kur'anu istaknuto, kosmos "pun zvjezdanih puteva". Međutim, ove su činjenice jasno predviđene u Kur'anu, koji je objavljen u istom tom periodu, pošto je Kur'an riječ Sveznajućeg, Allaha dž.š.

HARUN YAHYA:

“NAJURGENTNIJE PITANJE ISLAMSKOG SVIJETA DANAS JE USPOSTAVLJANJE JAKE ISLAMSKE UNIJE”

GLEDALO: Gospodine Harun Yahya, Vi ste spisatelj koji je, svojim knjigama, u službi islama. Možete li nam objasniti kako je počela Vaša ideja na borba?

Od rane mladosti bio sam okupiran i opterećen pitanjem zašto jedan dio ljudi živi daleko od vjerskog morala, zašto se ne pridržavaju Božijih naredaba i zašto ne iskazuju uzoran moral. Razmišljao sam o tome da ljudima treba objasniti Allahovo postojanje, moral preciziran Kur'anom i postojanje budućeg svijeta. Tokom godina studija video sam u koliko velikoj duhovnoj praznini se nalazi omladina, moji vršnjaci; neposredno sam se osvjedočio u veličinu njihove distanciranosti od vjerskog morala. Na univerzitetu na kojem sam studirao postojale su veoma jake komunističke grupe. Veliki dio profesora bili su ateisti i marksisti. Upravo u tom periodu počeo sam objašnjavati i propagirati kur'anski moral. Prvu svoju knjigu sam i napisao u vrijeme studija, u ovom okruženju. Ovaj rad koji je u vezi sa rušenjem teorije evolucije pobudilo je, od trenutka publikovanja, veliku pažnju javnosti. Što se tiče moje druge knjige, *Židovstvo i masonerija*, ona je već godinama u žiži interesiranja javnosti i još uvijek se doštampava. Ova moja djelatnost, započeta, dakle, u vrijeme studija, neprestano traje do danas.

Od 80-ih godina pa naovamo priredio sam blizu 200 djela iz oblasti vjere, nauke i politike. Među njima najznačajnije mjesto zauzimaju djela koja iznose evolucionističke podvale, neosnovanosti njihovih tvrdnji, mračne sprege krvavih ideologija, poput darvinizma, komunizma i fašizma. Zajednički cilj svih radova, bez obzira da li su naučni ili vjerski, jeste upoznavanje cijelog svijeta sa kur'anskim moralom i podsticanje na razmišljanje o temeljnim vjerskim temama kao što je Allahova postojnost i jednoća.

OGLEDALO: Šta preferirate u prezentaciji islamskih ideja i vrijednosti?

Ulagati napore u širenje kur'anskog morala, objašnjavanje ljudima kur'anske ajete dužnost je svih ljudi koji posjeduju iman i savjest. Odgovornost širenja kur'anskog morala Allah, dž. š., saopćio je kur'anskim ajetom “*I neka među vama bude onih koji će na dobro pozivati i tražiti da se čini dobro, a od zla odvraćati - oni će šta žele postići.*” (Ali ‘Imran, 104). A u drugom kur'anskom ajetu Allah, dž. š., obraća se slijedećim riječima: “... natječite se ko će više dobra učiniti; Allahu će se svi vratiti...” (El-Ma’ida, 48). Iz tog razloga, svaki čovjek bi, u okvirima svojih mogućnosti, trebao raditi na podršci tumačenja kur'anskih ajeta, pozivanju ljudi na dobro i propagiranju

ranju kur'anskog morala. Nekima za to, možda, materijalne mogućnosti ne dopuštaju; možda nemaju mogućnosti da za jedan takav posao odvoje mnogo vremena, ali čovjek koji koristi svoju savjest sigurno će, u okvirima svojih mogućnosti, nači nešto što može učiniti. Postoji mnogo toga što se može učiniti onaj ko želi izvršiti svoju obavezu širenja i propagiranja kur'anskog morala i traži načina za to. Ono što je bitno jeste činjenica da u tom kontekstu čovjek iskreno koristi svoj razum i savjest. U jednom kur'anskom ajetu Allah, dž. š., kaže slijedeće: *To je, doista, pouka; i ko hoće, put ka Gospodaru svome će izabrati.* (*El-Muzzammil*, 19)

Samo pohvaljivati djela koja se čine u cilju širenja kur'anskog morala, ali u tom smislu ne ulagati određeni trud, nije u skladu sa poimanjem savjesti vjernika. Zbog ovakvog ponašanja, čovjek će, možda, biti podvrgnut odgovornosti na budućem svijetu. Naročito veliki značaj vjernička solidarnost postiže u jednom ovakovom periodu u kojem se muslimani nalaze pod velikim presijama u raznim dijelovima svijeta, kao što su Palestina, Čečenistan, Istočni Turkistan i Kašmir. Ovakva situacija iziskuje racionalnije korištenje ograničenog vremena i rada na podršci širenju kur'anskog morala. Ujedinjenjem svih nastojanja, koja se, bez obzira da li su velika ili mala, čine iskreno, bit će, uz Allahovu pomoć, povod širenja uzornog morala među svim ljudima.

Naročito veliki značaj vjernička solidarnost postiže u jednom ovakovom periodu u kojem se muslimani nalaze pod velikim presijama u raznim dijelovima svijeta, kao što su Palestina, Čečenistan, Istočni Turkistan i Kašmir.

OGLEDALO: Možete li nam objasniti razloge zbog kojih u svojim djelima toliko mjesata posvećujete Darwinovo teoriju evolucije?

Muslimani koji će se posvetiti pozivanju u vjeru moraju dobro ustanoviti šta je to što, uzimajući ih pod svoj utjecaj, njihove zajednice udaljava od vjerskog morala, i protiv tih elemenata trebaju pokrenuti jednu idejnu borbu. A kada pogledamo na suvremene zajednice, vidjet ćemo da se na čelu najznačajnijih elemenata, koji predstavljaju barijeru za zaživljavanje vjerskog morala među ljudima, nalaze izopačenosti koje su načinile nevjerske ideologije u idejnim strukturama društva. A što se tiče najbitnijih od aktualnih ideologija, to su nezaobilazni ateizam i materijalizam. Zapravo, materijalizam, čiji se korijeni protežu čak sve do Sumeraca, je s teorijom evolucije, koju je u XIX stoljeću izbacio Charles Darwin, postigao jedno navodno naučno uporište, i materijalisti su smatrali da su ovom paranaučnom teorijom uspjeli doći do obašnjenja i odgovora na pitanje: *kako je nastao kosmos i život?*, na koje stoljećima nisu mogli odgovoriti. Ovo zabludjelo uvjerenje je bilo povod velikom izopačenju u društvenim zajednicama. Ovaj neosnovani pogled na svijet, koji je negirao postojanje Boga i napodaštavao vjerski moral i koji je propagirao laž, da čovjek nije odgovoran ni prema kome, čemu, prouzročio je povećanje broja egoističnih, koristoljubivih, agresivnih i bezdušnih individua i što je pak još gore, ove moralne izopačenosti smatrao prihvatljivim. Moralne vrline na koje

nas upućuje vjera, kao što su međusobno potpomaganje, požrtvovanost, strpljenje i odanost, gotovo da su amputirane iz društvenog života. Međutim razvoji koji su se od druge polovine XX stoljeća dešavali u naučnom svijetu dokazima su iznijeli da je teorija evolucije, zapravo, jedna velika besmisličica, absolutni paralogizam! Ali, uz sve to, oni koji su je prisvojili i radili na njenom propagiranju ovu paranaučnu su teoriju prihvatali samo radi ideološke obespokojenosti. A izlaskom na vidjelo neosnovanosti Darwinove teorije sasvim su dobro znali da će absolutno biti pobijeni njihovi pogledi na svijet, odnosno da će biti uništene njihove ideologije: materijalizam i ateizam.

Prirodno je da će čovjek, koji vidi da ni kosmos a ni on sam nisu produkt slučajnosti, kako to tvrde darvinisti i materijalisti, tražiti odgovor na pitanje kako je sve nastalo, i da će ga to traganje odvesti do jedine absolutne činjenice: Superiorni Stvoritelj je sve iz ničega stvorio! Čovjek koji shvati ovu činjenicu će, prirodno, cijeli svoj život uobličavati prema naredbama i uputama Svevišnjeg, drugim riječima počet će živjeti prema normama vjerskog morala. To pak dolazi u značenju velikog poraza za one koji su stoljećima vodili borbu protiv vjere i morala ona preferira. U temelju suvremenog ustajnog branjenja darvinizma leži upravo ova činjenica. Upravo u ovoj tačci muslimanima pripada veoma odgovorna i bitna uloga. Da bi mogli objasniti vjerski moral, muslimani, prije svega, moraju uništiti idejne pobude ili motive koji su razlog udaljavanja ljudi od vjerskog morala; moraju odstraniti intelektualnu zagađenost društva. Potrebno je, u cilju pobijanja i rušenja ateizma i materijalizma, uništiti temeljnju tačku njihovog uporišta. A sasvim je jasno da su neodržive ideologije koje nemaju svoje uporište, čiji su temelji srušeni. Iz tog razloga, dešifriranje pravog lica darvinizma, iznošenje njegovih nelogičnosti i zabluda, objasnit će ljudima da je to jedna teorija koja nema nikakvog naučnog uporišta, bit će značajan povod za izbavljenje

ljudi iz velike zablude, i da tako vide Pravi put i istinu. Oni koji danas još uvijek nisu u mogućnosti istražiti ovu temu, mnogi oni koji djeluju u skladu sa saznanjima *čula-kazala* darvinizam vide kao ispravnu tendenciju i nastavljaju živjeti daleko od vjerskog morala. A spriječiti ovu udaljenost moguće je obznanjivanjem da je darvinizam neosnovana i pobijena ideologija. Upravo, ova idejna borba koju vodimo gotovo dvadeset godina urodila je veoma lijepim rezultatima. Darwinizam koji je nekada bio u napadu, sada je, napokon, došao u stanje poraza. Uporedo s rušenjem ove zabludjene ideologije ljudi su se počeli usmjeravati ka Allahu i vjeri. Ovo je epohalan razvoj.

OGLEDALO: Suvremena muslimanska mladež izložena je različitim tendencijama. Šta treba poduzeti da bi se oni zaštitili od takvih tendenciјa?

Ovo je, zapravo, jedno od pitanja kojem se trenutno u islamskom svijetu treba posvetiti najveća pažnja. Ovo mi se pitanje postavlja iz različitih razloga. U islamskom svijetu se osjeća vidna zabrinutost da će, kao prirođan ishod procesa globalizacije, zapadna kultura imati negativan utjecaj na mladež. Međutim, osjećenje ove opasnosti moguće je postići dobrim obrazovanjem. Sasvim je nemoguće da jednu takvu degeneraciju doživi ili da padne pod negativan utjecaj zapadne kulture iskrena i savjesna omladina odgojena islamskim moralom i koja se boji Allaha, dž. š., pošto će ih od pada pod utjecaj ovih negativnosti štititi islamski moral, koji će posjedovati, i jak karakter. Naprotiv, njihove superiorne vrijednosti osigurat će da budu uzor degeneriranom Zapadu.

Danas u svijetu vlada jedno veliko vjersko osvješćenje. Naročito je među mladima osjetan porast usmjerenja ka Bogu. A takva je omladina izrazito vrijedna, otvorena za preustrojstva i veoma savjesna. Od mlađih ljudi iz zemalja u kojima se objavljaju moje knjige primam veoma pozitivne stava-

ve. Svi su uključeni u ozbiljne akcije u svojim zemljama i predano rade na širenju islamskog morala u svojim okruženjima. Ova mladež, distancirana od svakojakih fanatizama i uzaludnih praznovjerja, koristeći se svim mogućnostima masovne tehnologije, ulaže napore u širenju i propagiranju ljubavi prema Svevišnjem. Veoma usrdni, širokih horizontata, u neprestanoj su proizvodnji novih ideja. Lično vjerujem da će, bez obzira na spolnu pripadnost, ova mladež odigrati veliku ulogu u dominaciji islamskog morala na području cijelog svijeta u toku ovog XXI stoljeća.

OGLEDALO: U Vašim knjigama sugerira se dijalog među religijama, posebno zagovarate dijalog kršćana i muslimana. Na kojim principima je moguće ostvariti taj dijalog?

Živimo u jednom periodu kada, možda, svijet ima najveću potrebu za mirom, prijateljstvom i bratstvom. Sukobi i napetosti koje su obilježile XX stoljeće istom se žestinom nastavljaju i u novom stoljeću. Zbog ovih sukoba i ratova patnju osjećaju nevini ljudi širom planete. To što, unatoč tome što se osjeća snažna potreba za jačanjem solidarnosti i uzajamnim pomaganjem, određeni krugovi još uvijek potpiruju sukobe, a osobito sukob između dvije velike i korjenite svjetske civilizacije, bitno je pitanje nad kojim se ozbiljno valja pozabaviti. Sasvim je jasno da će jedan sukob civilizacija koji iniciraju ovi krugovi biti povodom jednoj velikoj katastrofi svjetskih razmjera. A jedan od najefikasnijih načina za sprečavanje jedne

ovakve katastrofe jeste jačanje međucivilizacijskog dijaloga i jačanje suradnje. Povrh svega, to uopće nije teško, pošto, unatoč tvrdnjama zloslutnih, ne postoje duboke razlike između islama i zapadnog svijeta. Naprotiv, između islama i židovsko-kršćanske kulture, koja čini temelj zapadne civilizacije, postoji niz zajedničkih i dodirnih tačaka. Uzmu li se ove zajedničke strane kao osnova, uopće neće biti teško suradnjom naći rješenje svjetskih problema, a posebno ako se uzmu u obzir uvjeti u kojima se trenutno nalazimo...

Činjenica je da se danas u svijetu vodi jedna velika idejna borba i da je svijet podijeljen na dva pola, tabora. Međutim, muslimani i židovi i kršćani nisu akteri tih tabora. Na jednoj strani ovih polova nalaze se oni koji vjeruju u Božije postojanje i jednoću, a na drugoj strani ateisti. Drugim riječima, na jednoj strani iskreni pripadnici Božijih vjera, a na drugoj strani mjesto zauzimaju oni koji brane antivjerske ideologije. Činjenica je da su centri moći, koji na meti imaju vjerske i moralne vrijednosti, ujedinili široke mogućnosti kojima raspolažu i da u savezništvu djeluju protiv vjernika. Postoji jedini način idejnog poražavanja ovog saveza, uništenja negativnih, destruktivnih poučavanja ateističkih materialista i formiranja zajednica u kojima će dominirati uzoran moral, sreća, spokojstvo, sigurnost i blagostanje: ujedinjenje savjesnih ljudi, iskrenih kršćana, pobožnih muslimana i židova, koji će zajedno djelovati u tom pravcu.

U prošlosti je bilo određenih nesuglasica, sukoba i ratova između predstavnika triju

Mi, kao muslimani, prema Musau i Isau, a. s., gajimo duboku ljubav i poštovanje, vjerujemo da su oni, kao i svi ostali vjerovjesnici, od Allaha, dž. š., odabrani i časni ljudi.

Božijih vjera, to je povijesna činjenica. To, međutim, nije proistjecalo iz suštine židovstva, kršćanstva ni islama, bili su to ishodi pogrešnih odluka i mišljenja državnog, društvenog ili individualnog nivoa, u većini slučajeva i ekonomskih ili političkih interesa i očekivanja. Inače, jedan od zajedničkih ciljeva sve tri Božije vjere jeste da svi ljudi žive u miru, spokojstvu, sigurnosti i sreći, i svaki sukob oprečan tom načelu pogrešan je prema učenju sve tri vjere.

U mojim tekstovima i knjigama se, u svjetlu svetih knjiga, govori o tome da kršćani, židovi i muslimani imaju zajedničku vjersku osnovu, zajedničku molitvu i moralne vrijednosti, da su suočeni sa zajedničkim opasnostima, te se, kao što je to Allah, dž. š., saopćio u Kur'anu, ehlu kitabijama, odnosno židovima i kršćanima, upućuje apel za savez i okupljanje. Cilj ovog apela jeste da se u svjetlu zajedničkih ciljeva ujedine svi oni koji vjeruju, da se zajednički odupire ateizmu, vjerskom neprijateljstvu, socijalnoj i moralnoj degeneraciji i da se širom svijeta zajednički propagira i širi uzoran moral. Ovaj apel upućuje se svim židovima, kršćanima i muslimanima, iskrenim, savjesnim, tolerantnim, dobrotnim, pomirljivim, zdravog razuma, uzornog morala, miroljubivim i pravednim. Ne smije se gubiti iz vida da svi mi vjerujemo u jednog istog Boga, ulažemo napore u zaživljavanje i širenje uzornog morala koji nam je Svevišnji naradio. Ne samo u vjerskim pitanjima ehlu-kitabije su i u moralnim vrijednostima u skladu s muslimanima. U svijetu, u kojem se danas enormnom brzinom šire nemoralnosti, poput prostitucije, homo-

seksualizma i droge, kao i profil čovjeka koji se odlikuje sebičnošću, koristoljubivošću i bezdušnošću, ehlu -kitabije i muslimani vjeruju u iste vrijednosti: čast, čednost, skromnost, požrtvovanost, čestitost, suosjećajnost, merhamet, bezinteresnu ljubav...

Mi, kao muslimani, prema Musau i Isau, a. s., gajimo duboku ljubav i poštovanje, vjerujemo da su

oni, kao i svi ostali vjerovjesnici, od Allaha, dž. š., odabrani i časni ljudi. Opet, u skladu s moralom kojem nas je Allah podučio u Kur'anu gajimo poštovanje prema svim vjerovanjima židova i kršćana, njihovim vrijednostima i tradicijama. O pitanju ehlu-kitabija, Allah, dž. š., u Kur'anu muslimanima naređuje poziv na "okupljanje oko jedne riječi": Reci: "O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi, i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjam, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!"... (Alu Imran, 64)

Naš poziv kršćanima i židovima i jeste upravo to: kao ljudi koji vjeruju u Boga i koji se odazivaju na

ono što je On objavio, dođite da se okupimo u jednoj zajedničkoj riječi, a to je *vjera*. Volimo Allaha, Gospodara i Stvoritelja sviju nas. Pridržavajmo se Njegovih zapovijesti i molimo se da nam Allah podari još bolje. Kada se muslimani, kršćani i židovi na ovaj način ujedine u jednoj riječi, kada shvate da jedni drugima nisu dušmani, već prijatelji; kada uvide da je ateizam stvarni idejni sistem protiv kojeg se treba boriti, svijet će tada biti mnogo drukčiji. Nestat će stoljetnih sukoba, mržnje, strahova i sile i na "jednoj zajedničkoj riječi", na ljubavi, poštovanju i spokojstvu, formirat će se jedna nova ci-

U islamskom svijetu osjeća se vidna zabrinutost da će, kao prirodan ishod procesa globalizacije, zapadna kultura imati negativan utjecaj na mlađež. Međutim, osjećenje ove opasnosti moguće je postići dobrim obrazovanjem. Sasvim je nemoguće da jednu takvu degeneraciju doživi ili da padne pod negativan utjecaj zapadne kulture iskrena i savjesna omladina odgojena islamskim moralom i koja se boji Allaha, dž. š., pošto će ih od pada pod utjecaj ovih negativnostištiti islamski moral, koji će posjedovati, i jak karakter. Naprotiv, njihove superiorne vrijednosti osigurat će da budu uzor degeneriranom Zapadu.

vilizacija. Prema tome, dijalog i savezništvo koje će se uspostaviti među vjerama prirodnji je rezultat kršćanskih, muslimanskih i židovskih traganja za pravdom i mirom i težnjom za korištenje čovječanstvu. Dijalog između prestavnika tri vjere nije veza koja će biti ograničena samo na sastanke i konferencije; to je zajedništvo pobožnih ljudi koji štite zajedničke vrijednosti, koji se bore za isti cilj i koji tragaju za radikalnim rješenjima zajedničkih problema. A to zajedništvo će, u ovom periodu kada očekujemo povratak Isaa, a. s., na zemlju, biti jedan od najbitnijih povoda koji će čovječanstvu osigurati sreću i spokoj.

OGLEDALO: Mnoge Vaše knjige govore o ahiri i zemanu, o predznacima Sudnjeg dana, o Mehdiju itd. Zar to nisu teme koje govore o metafizičkom raspletu "drame dunjaluka". Kako će suvremeni čovjek povjerovati u Mehdiju?

Pojavljivanje hz. Mehdija, za kojeg je Muhammed, a. s., najavio da će biti poslan u ahiri-zemanu, koji će uništiti fitnetlukne na zemlji, koji će cijelom čovječanstvu donijeti mir, pravdu i prosperitet jeste radostan događaj koji se od islamskog svijeta stoljećima očekuje. Upravo, serijskim realiziranjem većine događaja koji se u predanjima navode kao znakovi dolaska hz. Mehdija sasvim je jasan pokazatelj da je pojavljivanje veoma blizu. I u kur'anskim se, u vidu saopćenja, donose različite radosne vijesti o dolasku hz. Mehdija, koji je, imenom, osovinama i poslovima koje će obaviti, detaljno opisan u nizu hadisa Muhammeda, a. s. Na isti se način u kur'anskim ajetima, Pejgamberovim hadisima i u djelima cijenjenih islamskih alima daju saopćenja i o Isaovom, a. s., povratku na zemlju.

Prema onome što je saopćeno u hadisima i izjavama islamskih alima, u prvim godinama nakon pojavljivanja, Isa i Mehdi neće biti prepoznавани od većeg broja ljudi. Moći će ih prepoznati samo oni iz bliskog okruženja i oni koji budu posjedovali iskrenu vjeru. U njihovom neprepoznavanju veliku

će ulogu imati i Dedžal. Dedžal je jedna negativna sila, koja će u ahiri-zemanu biti naspram Isaa, a. s., i hz. Mehdija, koja će se boriti za širenje ateizma među ljudima i koja će ljudi odvlačiti u hrđavost. I Dedžal će se, u prvo vrijeme nakon pojavljivanja, raznim trikovima i prevarama ljudima predstavljati na razne načine, i zbog toga neće biti moguće odmah prepoznati da je on jedna negativna sila, i neće odmah biti prepoznat.

Prema onome što se nagovještava u hadisima, s ciljem sprečavanja poslušnosti ljudi Isau, a. s., i hz. Mehdiji, Dedždžal će se koristiti raznim propagandnim metodama. Međutim, kao što je saopćeno u hadisima, unatoč tome što Isau, a. s., i hz. Mehdiji narod neće biti od pomoći, što će broj onih koji im budu vjerovali biti neznatan i unatoč svim ovim Dedžalovim propagandnim metodama ovi će časni ljudi učiniti da kur'anski moral dominira svijetom. Nesumnjivo je da je ovaj period tajnovitosti i ne-prepoznavanja Isaa, a. s., i hz. Mehdija, Svevišnji stvorio s veoma velikim hajrom i mudrostima. Ovaj će period biti period kada će ova dva časna čovjeka voditi veliku idejnu borbu protiv ateističkih i mušričkih sistema, kada će širom svijeta ulagati napore u cilju širenja vjerskog morala. Njihovo ne-prepoznavanje od ljudi bit će veoma velika olakšica za njihovo djelovanje u prvim godinama, ubrzat će i prihvatanje islamskog morala od čovječanstva. Ova će tajnovitost, uz Allahovu dozvolu, štititi Mehdiju i Isaa, a. s., od nevjerničkih kloplji, klevenja i nasrtaja.

OGLEDALO: Muslimansko je pitanje danas postavljeno na globalnom novou. Najveće drame današnjice dešavaju se na tlu islamskog svijeta. Imate li odgovor ili viziju rješenja tog pitanja?

Širom islamskog svijeta danas su dominantna međusobno krajnje različita vjerska tumačenja, mišljenja i modeli. Nema centralnog autoriteta koji bi mogao odrediti šta je doista u skladu, a šta oprečno

islamu i koji bi u tom kontekstu generalno davao smijernice muslimanima svijeta. Katolici imaju Vatikan, pravoslavni kršćani imaju patrijaršiju, ali u islamskom svijetu ne postoji jedan vjerski centar i zajednica, premda u suštini islama ima zajednica. Iz tog razloga, u islamskom bi se svijetu trebao uspostaviti jedan centralni autoritet koji će davati smijernice cijelom islamskom svijetu. I uspostavljanje i aktivne islamske unije ili zajednice najurgentnije i najbitnije jeste pitanje suvremenog islamskog svijeta.

Allah, dž. š., u Kur'anu naređuje muslimanima da se pokoravaju svojim "predstavnicima" (*En-Nisa'*, 59), a pitanje načina određivanja ovog predstavnika može se mijenjati u skladu s uvjetima vremena u kojem se nalazi. U tom smislu, moguće je uspostaviti jednu centralnu "islamsku zajednicu" koja će funkcionirati na demokratskim osnovama i principima pravne nadmoći.

Aktualna islamska zajednice trebala bi se obraćati cijelom islamskom svijetu, te, analogno tome, trebala bi se naslanjati na islamske vrijednosti i principe, a nikako biti predstavništvo određenog mesheba ili tarikata. Trebala bi dati podršku ljudskim pravima, demokraciji i slobodnoj inicijativi, trebala bi odrediti temeljne ciljeve za razvoj islamskog svijeta u ekonomskom, kulturnom i naučnom pogledu. Trebala bi uspostaviti krajnje miroljubive i skladne odnose s ostalim zemljama i civilizacijama, uspostaviti suradnju s međunarodnim institucijama i Ujedinjenim narodima u kontekstu pitanja kao što su kontrola naoružanja za masovna uništenja, teror, međunarodni zločin, zaštita okoline i sl. Prvenstveno bi se u razmatranje trebala uzeti pitanja kao što su zaštita prava manjina u islamskom svijetu (naprimer prava židova i kršćana!) i stranaca koji borave u islamskim zemljama, da im se osigura sigurnost i ukaže poštovanje; pridati značaj međuvjerskom dijalogu i suradnji. Dati značaj pitanjima koja sukojavaju muslimane i nemuslimanske narode u Palestini, Kašmiru, Morou; pronaći pravedna i

miroljubiva rješenja koja će predviđjeti određene dobiti i ustupke za obje sukobljene strane. Trebala bi se štititi i prava muslimana, a i sprečavati da se aktualni problemi bacaju u čorsokak i nerješivost od određenih radikalnih elemenata u islamskom svijetu. Uspostavljanje jednog takvog racionalnog i pravednog liderstva islamskog svijeta bit će od koristi i za 1.2 milijarde muslimana, koji su danas suočeni s nizom problema, a i za sve ostale stanovnike planete. Svijetu danas nedostaje takva zajednica.

OGLEDALO: S obzirom da govorite za list na bosanskom jeziku, bilo bi zanimljivo da izneste Vašu viziju Bosne i Balkana uopće.

Kao što je to slučaj i s Bliskim Istokom, uspostavljanje mira, sigurnosti, okruženja huzura i prosperiteta i na Balkanu možda je, kao što sam to i prethodno istakao, moguće postići jedino uspostavom islamske unije. Događanja koja su se pred kraj XX stoljeća dešavala prvenstveno u Bosni pa zatim u Palestini, Karabagu, Kašmiru i Ašeu sukobila su islamski svijet s jednom veoma bitnom činjenicom. To što je u ovim područjima gdje su ginuli civili, djeca ostajala siročad, vandalizam i nasilje dostizali vrhunac, zapadni svijet nikako ili veoma kasno reagirao na ovu ljudsku dramu i što je sporo djelovalo u kontekstu poduzimanja potrebnih mjeru, muslimane je još jednom podsjetio na odgovornost koju islamski svijet treba poduzeti: zaštitu prava muslimanskog naroda, nadgledanje njihovih potreba je, prije ostalih, prvenstvena dužnost ostalih muslimana i u tom smislu islamski svijet mora biti krajnje aktivan i ofanzivan. Dolaženje muslimanskih država u položaj sile koja će pod svoju garanciju uzeti sigurnost svih muslimana moguće je jedino kada se na međunarodnoj političkoj sceni islamski svijet bude predstavljaо kao jedan glas.

U vojnem, političkom i ekonomskom smislu, islamski svijet mora biti jedan blok. Islamski svijet u kojem se osiguralo jedinstvo bit će garant i svjetskog miru; određeni radikalni elementi i oni na

Dijalog i savezništvo koje će se uspostaviti među vjerama, prirodni je rezultat kršćanskih, muslimanskih i židovskih traganja za pravdom i mirom i težnjom za korištenje čovječanstvu. Dijalog između prestavnika tri vjere nije veza koja će biti ograničena samo na sastanke i konferencije; to je zajedništvo pobožnih ljudi, koji štite zajedničke vrijednosti, koji se bore za isti cilj i koji tragaju za radikalnim rješenjima zajedničkih problema. A to zajedništvo će, u ovom periodu kada očekujemo povratak Isaa, a. s., na zemlju, biti jedan od najbitnijih povoda koji će čovječanstvu osigurati sreću i spokoj.

strani "sukoba civilizacija" neće moći naći plodno okruženje za svoje teorije, koje će moći isticati kao svojevrsno opravданje.

Nesumnjivo, realizacija svega toga zahtijeva jedno veliko osvješćenje i buđenje cijelog islamskog svijeta. Potrebno je zaustaviti bezvrijedne tradicije, socijalne strukture i konцепције, koje onemogućavaju napredak muslimana, i, kao što je to bilo u prvim pokolenjima islama, uspostaviti jedan moral i viziju zasnovanu na kur'anskem moralu i sunnetu, koja je, prema tome, racionalna, usrdna, odlučna i vizija širokih horizonata. Ne smije se gubiti iz vida i zaboravljati da je dužnost muslimana spoznati cijeli svijet s njegovim istinskim licem i da na tom putu upućuje cijelo čovječanstvo. A doći u posjed dunjalučkih blagodati pravo je koje pripada i muslimanima. Upravo, oni koji iskreno vjeruju i žive na način kako je Allah, dž. š., naredio bit će u mogućnosti da dožive sve ljepote koje je Svevišnji vjernicima obećao u Kur'anu. Allah, dž. š., na slijedeći način saopćava da će vjernicima i na dunjaluku podariti lijep život: *Ono što je u vas - prolazno je, a ono što je u Allaha - vječno je. One koji su trpjeli Mi ćemo sigurno nagraditi mnogostrukom nagradom za ono što su činili. Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep ži-*

vot i, doista, ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zasluzili (En-Nahl, 96-97).

OGLEDALO: Da li ste čitali djela rahmetli Alije Izetbegovića i šta mislite o njemu kao političaru?

Rahmetli Alija Izetbegović zauzima posebno mjesto u srcima svih muslimana, bio je veoma obrazovan čovjek. Sam je godinama, junački i veoma plemićki, vodio idejnu borbu protiv antiislamskih sila. Na tom putu je dugi niz godina bivao podvrgavan veoma velikom zulmu, veliki dio svog života proveo je po zatvorima, pod presijama.

Sam je veoma dragocjen mislilac, prema kome ga jim veoma duboku ljubav i poštovanje. Pročitao sam sve njegove knjige i u svojim sam djelima dosta mjesta posvetio mišljenjima ovog dragocjenog čovjeka. U svojoj značajnoj knjizi *Islam između Istoka i Zapada* je na jedan veoma upečatljiv i snažan način objasnio zašto je islam jedini put za spas čovječanstva. U ovoj knjizi on, također, na jedan detaljan način kritizira materijalističku filozofiju, koja čovjeka doživljava samo kao jedno materijalno biće. Ovog velikog islamskog mislioca nikada neće zaboraviti islamski svijet, a osobito bosanski narod. Da Bog bude zadovoljan s njim.

DJELA HARUNA YAHYE NA PREKO 20 JEZIKA SVIJETA

Uporedio s intervjoum sa gospodinom Harunom Yahyom, imali smo i priliku upoznati se i s ekipom koja je zadužena za tehničku obradu i samu prezentaciju njegovih djela. Riječ je o ekipi mladih ljudi, većinom školovanih na prestižnim univerzitetima Amerike i Zapada. Uspjeli smo dobiti i odgovore na pitanja čiste tehničke prirode u kontekstu publiciranja blizu 200 knjiga, preko 100 dokumentarnih filmova, mnogobrojnih tekstova i 2 časopisa koji se priređuju na neumornom pisanju Haruna Yahye. Ovom prilikom donosimo samo mali dio tok razgovora:

Možete li nam dati neke generalne opaske u vezi sa utjecajem knjiga gospodina Haruna Yahye u svijetu?

Djela Haruna Yahye čitaju se s velikim interesovanjem širom svijeta, gdje neizostavno treba nавести države kao što su Amerika, Kanada, Engleska, Liban, Saudijska Arabija, Egipat, Francuska, Njemačka, Indonezija, Malezija, Indija, Rusija. Do danas su knjige prevođene na preko 20 jezika, kao što su engleski, arapski, francuski, njemački, talijanski, španski, urdu, albanski, ruski, ujgarski, indonežanski, te se, dakle, i izvan turskih granica, čitaju i prate od () široke čitalačke publike.

Izrada internet-stranica, pripremljenih od djela Haruna Yahye počela je 1996. i još u vijek pruža usluge na adresi www.harunyahya.com. Vremenom je, korištenjem knjiga Haruna Yahye, priređeno još na desetine internet-sajtova. Za veoma kratko vrijeme u službu je stavljeno i još niz sajtova na bosanskom, engleskom, njemačkom, francuskom, arapskom, talijanskom, ruskom, indonežanskom i drugim jezicima. Na ovim sajtovima se na korištenje ljudima besplatno daju tekstovi svih knjiga, dokumentarni filmovi priređeni korište-

njem autorovih knjiga i svi ostali radovi. Ovim radovima imamo za cilj da što je moguće većoј masi na najbrži mogući način objasnimo postojanje Allaha, dž. š., biti, uz Allahovo dopuštenje, povodom da neupućeni prepoznaju Pravi Put. Ovo je samo jedan mali dio aktivnosti kojima se bavimo. Međutim, ne smije se gubiti iz vida činjenica da je, u okvirima svojih mogućnostima, svaki musliman posebno dužan ulagati napore u cilju širenja islamskog morala. S time u vezi priređen je web site www.servingislam.com. Mislimo da će se ovim sajtom, koji je priređen radi usmjeravanja onih koji ne znaju način kako da služe islamu, moći koristiti svi muslimani.

Možete li nas upoznati i s ostalim publikacijama koje se priređuju korištenjem djela Haruna Yahye?

Korištenjem knjiga Haruna Yahye priređujemo razne dokumentarne filmove, VCD i DVD, tekstove, internet sajtove i časopise. Ukratko, radi se o jednom veoma sadržajnom radu koji se vodi motivom da se na najbrži mogući način i veoma različitim putevima dospije do što je moguće više ljudi. Radovima interneta imamo za cilj pozivati i upoznavati s islamom ljudе sa različitim meridijanom. Ovo je jedna besplatna usluga koja uspijeva dospjeti do ljudi na sve četiri strane planete, do svih onih koji, iz raznih razloga, nisu u mogućnosti doći do autorovih knjiga. Upravo, na desetine hiljada ljudi svakog mjeseca posjećuju naše web-stranice, skidaju knjige Haruna Yahye, dokumentarne filmove, tekstove, VCD, časopise. Osim toga, poruke koje pristižu na sajtove ilustriraju nivo odlučnosti ljudi u kontekstu upoznavanja sa islamskim moralom i veoma iskrenih napora o tom pitanju. Sve su to pokazatelji da je, hvala Bogu, naš rad postigao svoj cilj.

EBLA ploče koje datiraju iz vremena od oko 2500 godina p.n.e., donijele su s aspekta povijesti vjere, donijele veoma bitne podatke. Najznačajnija odlika EBLA ploča, koje su pronađene od strane arheologa i koje su od 1975. godine podvrgavane nizu istraživanja i rasprava, jeste činjenica da se na njima spominju imena trojice vjerovjesnika o kojima govore Božje knjige.

Vjerovjesnici čija se imena spominju na pločama EBLA iz vremena od oko 1500 godina prije Tevrata

Pronalazak Ebla ploča, koje sadrže bitne podatke, nakon hiljada godina veoma je značajan i sa aspekta činjenice da se iznose geografski podaci zajednica o kojima govori Kur'an.

Ebla je bilo kraljevstvo koje se, 2500-ih godine p.n.e., protezalo na području koje je pokrivalo današnji Damask, glavni grad Sirije, i jugoistočni dio današnje Turske. Ovo je kraljevstvo, u kulturnom i ekonomskom pogledu, doživjelo vrhunac, ali je nakon nekog vremena, kao i mnoge druge civilizacije, nestalo s povijesne sce-

ne. Da je kraljevstvo Ebla bilo značajan kulturni i trgovački centar svoga vremena postaje razumljivo i iz zapisa koje su sami vodili. Eblačani su bili na jednom zavidnom stepenu civilizacije, koja je u sebi obuhvatala potrebu formiranja državne arhive, osnivanje biblioteka i pisane trgovačke sporazume. Štaviše, imali su i svoj jezik zvani eblait. (*Ebla, Funk & Wagnalls New Encyclopaedia, 1995 Funk & Wagnalls Corporation, Infopedia 2.0, SoftKey Multimedia Inc.*)

Povijest vjera skrivena ispod zemlje

Kada je, prilikom iskopina 1975. godine, prvo bitno otkriveno, kraljevstvo Ebla se do tada smatralo kao jedan klasični arheološki poduhvat i uspjeh. Međutim, stvarni značaj dobilo je pronalaskom arhiva koji čine oko 20.000 ploča i komada ispisanih klinastim pismom. Ovaj je arhiv, u isto vrijeme, predstavio četiri puta više teksta pisanog klinastim pismom od sveu-

kupnog do tada poznatog ostalim arkeološkim stručnjacima.

Kada je, od strane stručnjaka za arheološka pisma s Rimskog univerziteta, Giovanni (ja) Pettitano, odgovoren jezik na pločama, postao je jasniji stepen značaja teme. Zahvaljujući tome, pronalazak Ebla kraljevstva i ovog grandioznog državnog arhiva, došlo je u položaj zanimanja ne samo arheoloških, nego i vjerskih krugova, pošto su se, pored imena meleka Mekaila (Mi-ka-il), koji se spominje i u Kur'anu, i Taluta (Sa-u-lum), koji se borio zajedno sa Davudom, a. s., na aktualnim pločama spominjala imena vjerovjesnika koji se spominju i u tri-ma Božijim knjigama (*Doubleday*, 1981, str. 271-321). Imena Ibrahima, a. s., (Ab-ra-mu), Davuda, a. s., (Da-u-dum) i Ismaila, a. s., (Iš-ma-il)... (Howard La Fay, "Ebla: Jedna nepoznata velika imperija", National Geographic Magazine, Decembar 1978, str. 736)

Značaj imena sa ploča Ebla

Imena vjerovjesnika koja su ustavljena na pločama Ebla nose neprocjenjivi značaj, pošto se ova imena prvi put susreću na ovako starom povijesnom dokumentu. Ovi podaci, koji pripadaju vremenu 1500 godina prije Tevrata, skreću veoma veliku pozornost na sebe. To što se ime Ibrahima, a. s., spominje na pločama, prije Tevrata potvrđivalo je, dakle, njegovo postojanje i vjeru koju je propagirao.

Historičari su sa tog apsekt-a prisutili Ebla pločama i tako je ovo značajno otkriće o Ibrahimu, a. s., i njegovoj objavi došlo u poziciju veoma bitne analitičke teme sa pozicije historije vjera. Američki arkeološki

stručnjak i istraživač na polju historije vjera **David Noel Freidmann** je, pozivajući se na sprovedena istraživanja, također, saopćio da se imena sa ploča, poput imena Ibrahima i Ismaila, odnose na imena vjerovjesnika. (*Bilim ve Teknik*, broj 118, Septembar 1977 i broj 131, Oktobar 1978)

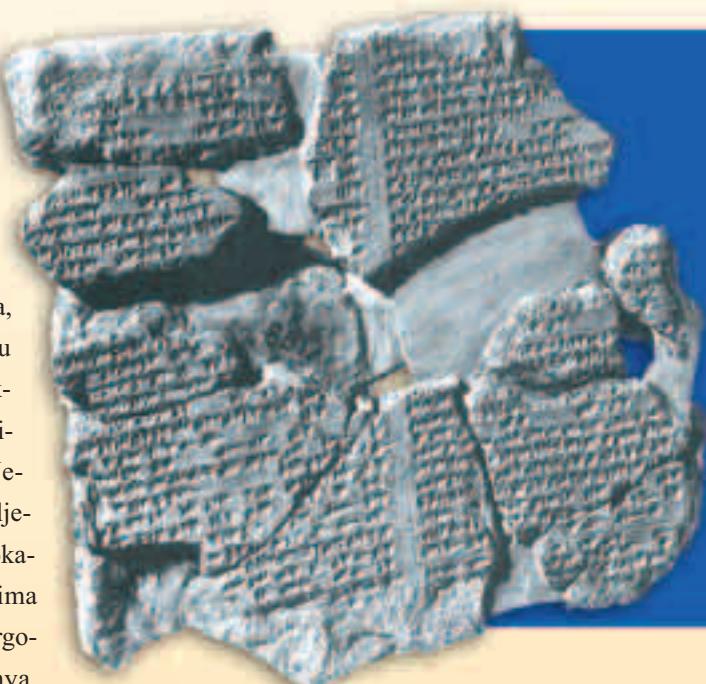
Ostala imena koja se spominju na pločama

Kao što smo prethodno istakli, imena koja se spominju na pločama imena su vjerovjesnika koji se spominju u Božijim knjigama, a aktualne su ploče mnogo starije od Tevrata. Osim toga, pored ovih imena, na pločama se također spominju i druge teme i nazivi mjesta. A prema onome što se razumije iz tih podataka i naziva mjesta, Eblačani su bili uspješni u trgovini. Pored toga, u tekstovima se, isto tako, spominju mjesta Sina, Gazza i Jerusalem, koja nisu bila udaljena od Eblaa. To je, pak, pokazatelj da su sa tim mjestima Eblačani imali kulturne i trgovacke odnose. (Harun Yahya, *Kur'anske mudžize*)

A značajan detalj koji je uočljiv na pločama jesu imena Sodom i Gomorra, područja na kojima je živio narod Luta, a. s. Kao što je općepoznato, Sodom i Gomorra su bila područja koja su se nalazila na obalama Mrtvog mora, na kojima je živio narod Luta, a. s., gdje je Lut, a. s., dostavljao objavu i svoj natrod pozivao na život po vjerskom moralu. Osim toga, pored ova dva mesta, među imenima koja se spominju na Ebla pločama jeste i grad

Irem, koji se spominje i u Kur'anu.

Ono što je najpozornije u kontekstu ovih imena jeste činjenica da se, osim Božijih knjiga, ona ne spominju ni na jednom do danas pronađenom dokumentu. To, prema tome, ima značaj bitnog dokumenta, koji pokazuje da su u to područje dopirale vijesti o vjerovjesnicima koji su u tom periodu dostavljali vjeru u Boga. U jednom tekstu časopisa *Reader's Digest* ističe se da se u vrijeme vladavine kralja Ebruma u vjeri Eblačana desila promjena. U znak veličanja Allaha, dž. š., ljudi su Njegovo ime stavljali kao prefiks svojim imenima.

Allahovo je obećanje istina...

Historija kraljevstva Ebla i Ebla ploče, koje su pronađene oko 4500 godina nakon perioda u kojem su živjeli, na sebe, u biti, skreće pozornost još jedne veoma bitne činjenice: kao i svim drugim zajednicama, Uzvišeni Allah, dž. š., je i Eblačanima slao Svoje vjerovjesnike, koji su svome narodu prenosili i širili vjeru u Allaha, dž. š.

Kraljevstvo Ebla, koje ima prošlost od preko 4.000 godina, pronađeno je 1968. godine na području sjeverne Sirije, južno od Halepa. Kada je 1975. godine, u gradu Tell Mardikh, pod nadzorom italijanskog arkeologa Paolo Matthiae prekopano područje od 56 hektara, pronađeni su arhivi ovog kraljevstva.

Krajnje je zanimljivo to što je oko 20.000 ploča klinastog pisma, koje datiraju od 2.500-2.200-tih godina p.n.e., pronađeno u skoroj prošlosti i što je ovo period koji odgovara periodu Ahir-i zemana.

Neki su narodi prihvatali vjeru koja je dopirala do njih i tako postizali svoj spas, a neki su se, pak, odlučili za suprotstavljanje vjeri u koju su ih pozivali vjerovjesnici i odlučivali se za jedan zabludjeli život. Uzvišeni Allah, dž. š., Gospodar nebesa i Zemlje i svega onoga između ovoga dvoga, ovu činjenicu na slijedeći način ističe u Kur'anu:

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: "Allahu se klanjajte, a kumira se klonite!" I bilo je među njima onih kojima je Allah na Pravi Put ukazao, a i onih koji su zaslužili da ostanu u zabludi; zato putujte po svijetu da vidite kako su završili oni je među njima onih kojima je Allah na Pravi put ukazao, a i onih koji su koji su poslanike u laž utjerivali." (En-Nahl, 36)

Izvor:

- 1) "Ebla", Funk & Wagnalls New Encyclopedia, 1995 Funk & Wagnalls Corporation, Infopedia 2.0, SoftKey Multimedia Inc.
- 2) Mitchell Dahood, "Ebla", The Academic American Encyclopaedia ,Op. Cit.
- 3) Howard La Fay, "Ebla: Jedna nepoznata velika imperija", National Geographic Magazine , Decembar 1978, str. 736.
- 4) Chaim Bermant ve Michael Weitzman, "Ebla: jedno arkeološko nadahnuće" , Times edicije, 1979, Wiedenfeld ve Nicolson, Žngiltere, str. 184. Imena u srednjim zagradama: [Ibrahim], [Ismail], [Israel], [Davut], [Mikail] i [Mikah] su pridodata od strane autora ovog teksta.

Još jedan dizajn koji evolucija nije uspjela objasniti

PTIČJE PERJE

Teorija evolucije koja tvrdi da su ptice evoluirale iz reptila nije u stanju objasniti ogromne razlike između ove dvije različite klase živih bića. U pogledu takvih struktura kao što su građa kostura, plućni sistemi i toplokrvni metabolizam, ptice se veoma mnogo razlikuju od reptila. Još jedna osobina koja postavlja nepremostivi jaz između ptica i reptila jeste perje ptica koje ima oblik potpuno jedinstven za njih.

Tijela reptila prekrivena su krljuštima, dok su tijela ptica prekrivena perjem. Budući da evolucionisti smatraju reptile precima ptica, oni su primorani da tvrde da je ptičje perje evoluiralo iz reptilskih krljušti. Međutim, ne ma sličnosti između krljušti i perja.

Profesor psihologije i neurobiologije sa University of Connecticut A. H. Brush prihvata ovu realnost premda je evolucionist: "Svaka osobina, od strukture i organizacije gena do razvitka, morfogeneze i organizacije tkiva različita je (kod perja i krljušti)."¹ Štaviše, Profesor Brush bavi se ispitivanjem i proučavanjem proteinske građe ptičjeg perja i zagovara tezu da je perje "jedinstveno među kičmenjacima".²

Ne postoji fosilni dokaz koji bi dokazao da je ptičje perje evoluiralo iz krljušti reptila. Čak suprotno, kao što profesor Brush izjavljuje, "perje se pojavljuje iznenada u fosilnom zapisu, kao "neporecivo jedinstvena" osobina koja odlikuje i izdvaja perje ptica".³ Pored toga, kod reptila još nije otkrivena nikakva epidermalna struktura koja bi osiguravala porijeklo za perje ptica.⁴

Godine 1996. paleontolozi su napravili larmu oko fosila takozvanih pernatih dinosaуra poime-

nu Sinosauropteryx. Međutim, 1997. otkriveno je da ovi fosili nemaju nikakve veze s pticama i da oni nisu imali savremeno perje.⁵

S druge strane, kada pobliže ispitamo perje ptica, nailazimo na veoma kompleksan dizajn koji ne može biti objašnjen nikakvim evolucionim procesom. Čuveni ornitolog Alan Feduccia izjavljuje da "svaka njihova crta ima aerodinamične funkcije. Perje je izuzetno lagano, ima sposobnost po-

Kada je perje ptica detaljno ispitano, nađeno je da je sačinjeno od hiljada tankih niti, vitica, koje su međusobno spojene kukicama. Ovaj jedinstveni dizajn rezultirao je izvanrednim aerodinamičkim performansama.

dizanja, što se povećava pri nižim brzinama, i može se veoma lahko vratiti u svoju prijašnju poziciju." On dalje nastavlja: "Ne mogu stvarno razumjeti kako se **jedan organ perfektno dizajniran za let** na početku mogao pojaviti zbog neke sasvim druge potrebe."⁶

Dizajn perja prisilio je također i Charlesa Darwina da razmišlja o njemu. Štaviše, perfektna estetika paunovog perja učinila ga je "bolesnim" (njegove vlastite riječi). U pismu koje je napisao Asai Gray, 3. aprila 1860., on kaže: "Sjećam se dobro vremena kada me je pomisao na oko znala cijelog zalediti, ali sam prešao preko ovog stadija zabrinutosti..." i onda je nastavio "...a sada, djelići u

građi živih bića često učine da se osjećam veoma nelagodno. Pogled na perje paunovog repa, **kada god zurim u njega, čini me bolesnim!**"⁷

1 A. H. Brush, "On the Origin of Feathers". *Journal of Evolutionary Biology*, vol. 9, 1996, str.132.

2 A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", str.131.

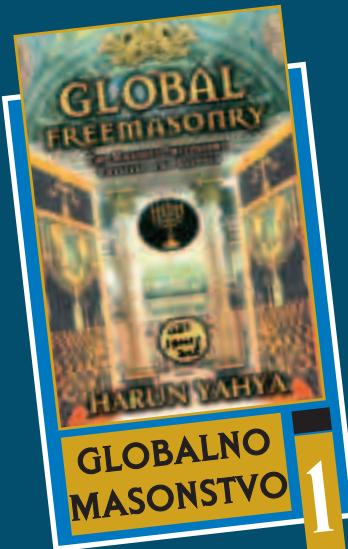
3 A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", str. 133.

4 A. H. Brush, "On the Origin of Feathers", str. 131.

5 "Plucking the Feathered Dinosaur", *Science*, vol. 278, 14 November 1997, str.1229.

6 Douglas Palmer, "Learning to Fly" (*Review of The Origin of and Evolution of Birds* by Alan Feduccia, Yale University Press, 1996), *New Scientist*, vol.153, 1 March 1997, str. 44.

7 Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*. Boston, Gambit, 1971, str. 101.

RAZOTKRIVENA I OPOVRGNUTA MASONSKA FILOZOFIJA

Uvod

Slobodno je zidarstvo tema koja je privukla mnoga razmatranja u zadnjih nekoliko stoljeća. Neka od njih optužuju zidarstvo za ogromne zločine i nedjela. Umjesto nastojanja da se shvati «bratstvo» i kritizira objektivno, kritike organizacije bile su preko mjere neprijateljski raspoložene. S njihove strane, masoni su produbili svoju tradicionalnu povučenost, usprkos optužbama, predstavljajući se radije kao obični društveni klub, što oni zasigurno nisu.

Ova knjiga sadrži ispravno izlaganje o zidarstvu kao školi misli. Najvažniji ujedinjujući utjecaj među masonima jeste njihova filozofija koja najbolje može biti opisana terminima kao što su «materijalizam» i «sekularni humanizam». Ali ovo je pogrešna filozofija bazirana na pogreš-

nim prepostavkama i manjkavim teorijama. To je osnovno polazište s kojeg zidarstvo treba biti kritizirano.

Neophodno je na početku ukazati da je takav kriticizam važan, ne samo da informira ne-masone već da pozove same masone da vide istinu. Naravno, masoni kao i svi drugi slobodni su da sebi biraju i prihvate bilo koji svjetski nazor koji žele i žive u skladu s tim. To je njihovo prirodno pravo. Ali drugi također imaju pravo izložiti njihove greške i kritizirati ih, i to je ono što ova knjiga pokušava učiniti.

Mi također slijedimo isti prilaz u našim kritikama drugih zajednica, kao što npr. židovska, pa tako i ova knjiga djelom razmatra historiju judaizma i nudi određene važne kritike. Mora se naglasiti da one nemaju ništa zajedničko s antisemitskim ili židovsko-masonsksim teorijama zavjere. Zaista, antisemitizam je stran

istinskom muslimanu. Židovi su narod koji je Bog u jednom vremenu izabrao i kojima je slao mnoge poslanike, proroke. Židovi su kroz historiju pretrpjeli mnoge okrutnosti, bili izloženi genocidu, ali nikada nisu napustili svoj identitet. U Kur'anu ih Bog, zajedno sa kršćanima, naziva narodom kojem je dana Knjiga, te naređuje muslimanima da s njima postupaju dobro i pravedno. Ali, neophodni dio te pravednosti jeste kritiziranje pogrešnih uvjerenja i njihovih prakticiranja kao i ukazivanje na put ka istinskoj pravednosti. Naravno da je njihovo pravo da žive u skladu s onim u što vjeruju i žele neupitno.

Planetarno slobodno zidarstvo kreće od ove premise i kritički istražuje korijene zidarstva, kao i njihove ciljeve i aktivnosti. Čitatelj će u ovoj knjizi također naći i sažetak historije masonske borbe pro-

OD TEMPLARA DO STAROG EGIPTA KRIŽARI

tiv teističkih religija. Slobodni su zidari su igrali važnu ulogu u otuđenju Evrope od religije i radili su na ute-meljenju novog poretku zasnovanog na filozofijama materijalizma i sekularnog humanizma. Isto tako vidjet ćemo kako je zidarstvo imalo utjecaja u nametanju ovih dogmi ne-zapadnim civilizacijama. Konačno, razmatrat ćemo metode kojima se zidarstvo koristi da pomogne uspostavljanju i ovjekovjećivanju društvenog poretna zasnovanog na ovim dogmama. Njihova filozofija i načini kojima se koriste na uspostavljanju ove filozofije bit će izloženi i kritizirani.

Nadati se kako će važne činjenice napisane u ovoj knjizi biti sredstvo pomoću kojeg bi mnogi, uključujući masone, bili u stanju sa većom svjesnošću gledati na svijet.

Nakon čitanja ove knjige čitatelj će biti u stanju da s dubljim razumijevanjem razmotri mnoge teme, od škola filozofije do novinskih članka, preko rock-pjesama do političkih ideologija, te da bolje raspozna značenje i ciljeve koji se kriju iza događaja i činjenica.

Evropljane je privuklo blagostanje i bogatstvo Istoka, osobito muslimana na Bliskom istoku. Ovaj je poriv poprimio vjersko obilježje i bio ukrašen simbolima kršćanstva, premda se ideja o križarskim ratovima u stvarnosti rodila iz želje za ovozemaljskim dobitcima. To je bio razlog iznenadne promjene među kršćanima Evrope, od njihove prijašnje miroljubive politike u ranijim periodima njihove povijesti prema vojnoj agresiji.

Osnivač križarskih vojnih formacija bio je Papa Urban II. On je sazvao Vijeće klera 1095., na kojem je ranija pacifistička doktrina kršćana bila napuštena. Sveti rat bio je prizivan s namjerom da muslimanima iz ruku istrgnu svetu zemlju. Nakon odluka Vijeća, formirana je ogromna vojska križara sačinjena kako od profesionalnih vojnika tako i od desetina hiljada običnih ljudi.

Historičari vjeruju da je opasni pothvat Urbana Drugog izazvan njegovom željom da spriječi kandidaturu suparnika za papinsku vlast. Što više, dok su evropski kraljevi, prinčevi, aristokracija i drugi pozdravljali papin poziv s uzbudnjem, njihove su namjere u osnovi bile svjetovne. O tome lijepo govori Donald Queller s Sveučilišta u Illinoisu: «Francuski kraljevi htjeli su više zemlje, talijanski su se trgovci nadali proširiti trgovinu u bliskoistočnim lukama... veliki broj siromašnih ljudi pridružio se ekspediciji kako bi jednostavno pobjegao pred tegobama svoga svakodnevnog života.» Putem je ova pohlepna masa poklala mnoge muslimane, čak i židove, u nadi da će naći zlato i dragulje. Križari su čak rasijecali trbuhe onih koji su bili ubijeni da bi pronašli zlato i dragu kamenje koje su žrtve možda progutale prije nego što su umrle. Materijalna pohlepa križara bila je toliko velika da nisu osjećali gađenje u pljački kršćanskog grada Konstantinopola (Istanbul) tokom Četvrtog križarskog rata, dok su skidali pozlate sa kršćanskih freski u Aja Sofiji.

Nakon dugog i teškog putovanja, i mnogih pljački i pokolja muslimana, ova raznolika banda po imenu križari je 1099. godine stigla do Jeruzalema. Kad je grad pao, nakon opsade od gotovo pet tjedana,

križari su ušli u njega. Izvršili su divljaštvo takvog stupnja kakvo je rijetko viđeno u svijetu. Svi muslimani i židovi u gradu bili su poklani. Jedan historičar navodi: «Ubili su

sve Saracene i Turke koje su našli... bilo muškarce bilo žene.» Jedan od križara, Raymond od Aguila, hvalio se ovim našiljem:

Čudesni su se prizori mogli vidjeti. Neki od naših ljudi (ovo je bilo najmilosrdnije) odsijecali su glave neprijatelju; drugi su na njih odapinjali strijele te ih tako rušili s kula; treći su ih duže mučili bacajući ih u plamen. Hrpe glava, ruku, stopala vidjele su se na ulicama grada. Bilo je neophodno pažljivo hodati da se ne stane na ljudska i konjska tijela. Ali ovo je bila mala stvar u usporedbi s onim što se desilo u Solomonovom hramu, mjestu gdje su se vjerske službe obično pjevale... u hramu i u Solomonovom predvorju, ljudi su jahali u krvi do koljena i zauzдавali uzde.

Vojska je križara u dva dana ubila oko 40.000 muslimana na najbarbarskiji način. Križari su zatim Jeruzalem učinili glavnim gradom i utemeljili Latinsko carstvo, koje se protezalo od granica Palestine do Antiohije.

Križari su kasnije započeli borbu za očuvanje svoje pozicije na Bliskom istoku. U namjeri da održe stanje koje su zasnovali bilo je neophodno da ga organiziraju. S tim ciljem uspostavili su vojni poredek, takav kakav nikad do tad nije postojao. Članovi tih odreda dolazili su iz Evrope u Palestinu i živjeli u nekoj vrsti samostana gdje su se vojno obučavali za borbu protiv muslimana.

Jedan od odreda osobito se razlikovao od drugih.

Pretrpio je transformaciju koja će utjecati na tok historije. To su bili Templari.

TEMPLARI

Templari ili, njihovim punim imenom, Jadrni vojnici Isusa Krista i Hrama Solomona osnovani su 1118. godine, tj. dvadeset godina nakon što su križari zauzeli Jeruzalem. Osnivači reda bila su dva francuska kralja, Hugh de Payens i Godfrey de St. Omer. U početku ih je bilo devet članova, no red je stalno rastao. Razlog zašto su sebe nazvali po Solomonom hramu jeste taj što su na mjestu koje su odabrali za bazu bili temelji srušenog hrama. Na ovom istom mjestu stajala je i kamena kupola.

Templari su se nazivali siromašnim vojnicima, ali u kratkom vremenu postali su veoma imućni. Kršćanski hodočasnici, dolaskom iz Evrope u Palestinu bili su pod potpunom kontrolom ovog reda, čijim su se novcem vrlo obogatili. Povrh toga, prvi put su izgradili čekovni i kreditni sistem, sličan onom bankovnom. Prema britanskim autorima Michaelu Baigentuu i Richardu Leighu, oni su uspostavili vrtu srednjovjekovnog kapitalizma i svojim interesno-zasnovanim poslovima poslužili za primjer modernom bankarstvu.

To su bili Templari, koji su uglavnom bili odgovorni za križarske napade i ubojstva muslimana. Iz tog je razloga istaknuti islamski zapovjednik Saladin, koji je potukao križarsku vojsku 1187. u Bitki Hattin i nakon toga spasio Jeruzalem, osudio Templare na smrt za ubojstva koja su počinili, iako je, inače, pomilovao veliki broj kršćana. Premda su izgubili Jeruzalem i pretrpjeli težak gubitak u ljudstvu, Templari su opstali i usprkos stalnom smanjenju kršćanskog prisustva u Palestini povećali su svoju moć u Evropi, najprije u Francuskoj, a potom i u drugim zemljama, postajući država unutar države.

Nema sumnje da je njihova politička moć uznemirila mnoge evropske monarhije. Isto tako je postojala i druga strana Templara koja je svećenstvu činila nelagodu: red se postupno odmetnuo od kršćanske vjere i, za vrijeme boravka u Jeruzalemu, usvojio tuđe mistične doktrine. Bilo je također govorkanja kako su organizirali čudne obrede dajući formu tim doktrinama.

Konačno, 1307. godine, francuski kralj Philip le Bel odlučio je uhapsiti članove reda. Neki su uspjeli pobjeći, ali većina ih je uhvaćena. Papa Clement V je također stupio u čistku. Slijedi dugi period saslušanja i suđenja, mnogi od Templara priznali su heretička uvjerenja, te kako su bili odbacili kršćanstvo i vrijedali Isusa na svojim misama. Na koncu, počevši s njihovim najvažnijim, Jacquesom de Molayem, Crkva i Kralj su 1314. godine pogubili vođe Templara, zvane «veliki majstori». Većina ih je bila zatvorena, red rastjeran i službeno nestao.

Suđenje Templarima neki historičari nastoje prikazati kao zavjeru kralja Francuske, a vitezove nevinim za optužbe kojima ih se tereti. Međutim, ovaj način tumačenja nije valjan s više stajališta. Nesta H. Webster, čuvena britanska historičarka velikog znanja o povijesti okultnog, u svojoj knjizi «Tajna društva i podrivački pokreti» analizira ta stajališta. Prema njoj, težnja da se Templarima oprosti za krivovjerstva koja su priznali u periodu suđenja jeste neopravdvana. Prvo, tokom saslušanja, usprkos uobičajenim zahtjevima, nisu svi Templari mučeni;

Povrh toga, da li priznanja vitezova izgledaju kao rezultat čiste uobrazilje kakve ljudi pod pritiskom mučenja mogu izmisliti? Svakako je teško povjerovati da su ceremonije posvećenja, detaljno opisane u izješćima ljudi iz različitih zemalja usko nalikovale jedna drugoj, k tomu još i srodne u različitim izričajima, mogle biti čista izmišljotina. Da su žrtve bile tjerane da izmišljaju, da su sve vrste divljih i maštovitih obreda održavane s namjerom da se zadovolje zahtjevi njihovih sugovornika, sigurno bi proturječili jedni drugima, jauknuli bi u patnji. Ali ne, svako izješće predstavlja opis iste ceremonije više ili manje potpuno, s karakterističnim tonom koji ukazuje na osobnost govornika, i uglavnom su sve priče potvrđene.

U svakom slučaju, suđenje Templara završeno je dokidanjem reda. No, iako je red službeno prestao postojati, on nije zapravo i nestao. U vrijeme iznenadnog hapšenja 1307. godine nekoliko je Templara pobjeglo uspijevajući zametnuti svoje tragove. Prema tezama zasnova-

nim na različitim historijskim dokumentima, značajan broj ih se sklonio u jedinu kraljevinu Evrope četrnaestog stoljeća koja nije priznavala autoritet katoličke crkve, u Škotsku. Tamo su se reorganizirali pod zaštitom škotskog kralja, Roberta the Brucea. Nakon nekog vremena Templari su našli zgodan način za prerušavanje pričemu su nastavili svoje tajno postojanje, ubacili su se u najvažniju stalešku organizaciju obrtnika, u srednjovjekovnu zidarsku ložu britanskog otočja, i konačno potpuno preuzezeli kontrolu nad ovim ložama.

Zidarska je loža početkom modernog doba promijenila svoje ime u „masonska loža“. Škotski rite (obred) najstariji je ogrank masonstva i datira od početka četrnaestog stoljeća, od Templara koji su se sklonili u Škotsku. Imena dana najvišim stupnjevima Škotskog ritea jesu titule koje su stoljećima ranije pripisivane vitezovima reda Templara. Ona se upotrebljavaju još i danas.

Ukratko, Templari nisu nestali, već njihova filozofija, uvjerenja i rituali još postoje pod vidom slobodnog zidarstva. Ovu tezu podupiru mnogi historijski dokazi i prihvaćena je od velikog broja zapadnjaka historičara, bilo da su oni slobodni zidari ili ne. Ovaj smo dokaz podrobno ispitati u našoj knjizi Novi masonski poređak.

Teza koja pronalazi korijene zidarstva, masonstva, u Templarima često je spominjana u časopisima koje masoni izdaju za svoje članove. Slobodnim je zidarima ova ideja vrlo prihvatljiva. U jednom takvom časopisu naziva Mimar Sinan (objavljeni rad turskih slobodnih zidara) opisuju se veze između reda Templara i slobodnog zidarstva riječima:

1312. godine, kad je francuski kralj, pod pritiskom Crkve ukinuo red Templara i njihove posjede dao vitezovima St. Johnu u Jeruzalemu, aktivnosti Templara nisu bile prekinute. Većina Templara sklonila se u lože slobodnih zidara koje su u to vrijeme bile aktivne. Vođa Templara, Mabeignac, s nekoliko drugih članova nalazi utočište u Škotskoj, pod krinkom zidara i pod imenom Mac Benach. Škotski ih je kralj, Robert the Bruce, rado primio i dozvolio im da vrše veliki utjecaj u Škotskoj preko masonske lože. Kao rezultat

toga, škotske su lože stekle veliki značaj sa stajališta njihovih vještina i njihovih zamisli.

Slobodni zidari danas koriste ime Mac Benach s poštovanjem. Škotski zidari, masoni, koji su naslijedili baštinu Templara, vratili su je u Francusku mnogo godina kasnije i tamo uspostavili osnovu obreda poznatog kao škotski obred.

„Mimar Sinan“ ponovo iznosi dosta informacija o vezi između Templara i slobodnih zidara. U jednom članku, pod naslovom Templari i slobodni zidari, stoji da su »rituali ceremonija posvećenja reda Templara slični onima Slobodnih zidara u današnjem vremenu.« Prema istom članku, kao u zidarstvu, tako su i članovi reda Templara jedni druge zvali «brat». Citajući prema kraju nalazimo:

Red Templara i masonska organizacija utjecali su jedni na druge u primjetnoj mjeri. Čak su rituali saveza toliko slični kao da su bili prepisani od Templara. Poštujуći ovo, masoni su se u velikoj mjeri poistovijetili s Templarima, i može se reći da je ono što je smatrano kao izvorna masonska tajna nauka, u znacajnoj mjeri naslijede Templara. Da rezimiramo, kao što je rečeno u naslovu ovog eseja, možemo reći da polazište slobodnozidarske rojalističke umjetnosti i zanata uvođenja u tajne nauke (ezoterizma) pripada Templarima, a njegova konačnica slobodnim zidarima.

Najzad, reći ćemo da je jasno kako korijeni slobodnog zidarstva sežu unazad do reda Templara i da su masoni usvojili filozofiju ovog reda. Sami masoni prihvaćaju ovo kao istinu. Ali svakako, važna stvar u našem razmatranju jeste priroda ove filozofije. Zašto su Templari odbacili kršćanstvo i postali heretički red? Šta ih je vodilo tome? Zašto su se podvrgli tolikoj promjeni u Jeruzalemu? Kao rezultat djelovanja masonstva, kakvu je posljedicu na svijet imala ova filozofija koju su usvojili Templari?

U slijedećem broju:
TEMPLARI I KABALA
MAĐONIČARI DREVNOG EGIPTA
STAROEGIPATSKO VJEROVANJE U
MATERIJALISTIČKU EVOLUCIJU

DUBOKO RAZMIŠLJANJE

Da li ste ikada razmišljali da nekada niste postojali i da ste odjednom nastali iz tog nepostojanja?

Jeste li ikada razmišljali o tome kako je moguće da cvijeće, koje vidite u svom dnevnom boravku, bude tako raznoboожно i miomirisno, a niče iz crne i blatnjave zemlje?

Da li vam je ikada palo na pamet da se zapitate kako komarac, koji nas stalno uz nemirava, uspijeva mahati krilima takvom brzinom koju mi svojim očima ne možemo vidjeti?

Da li ste ikada razmišljali da kore banane, lubenice, dinje, narandže imaju funkciju kvalitetne ambalaže i da su specijalno upakirane u ovu ambalažu radi zaštite ukusa i mirisa ovog voća?

Da li ste ikada razmišljali da jedan iznenadni zemljotres, koji se može dogoditi u mrkloj noći, dok vi spokojno spavate, sa zemljom može srušiti grad u kome živate, vašu kuću, zgradu u kojoj radite, da za nekoliko sekundi možete izgubiti sve ono što ste stekli u toku svog života?

Sjetite li se ikada da vaš život teče jednom velikom brzinom, da ćete jednog dana oslabiti i ostarjeti, da ćete polahko izgubiti ljepotu, zdravlje, snagu?

Da li ikako razmišljate o tome da ćete u jednom neočekivanom trenutku pred sobom ugledati meleka smrti, koji postupa jedino po naređenju Allaha, dž. š., i da ćete se rastati od ovog svijeta?

Dobro, a da li ste razmišljali o tome zašto se čovjek toliko veže za ovaj svijet, koji će napustiti nakon kratkog vremena, i da je zalaganje za budući svijet prvenstveni zadatak i dužnost čovjeka?

Čovjek je biće koje je Allaha, dž. š., stvorio sa sposobnošću razmišljanja, ali, većina ljudi ovu veoma bitnu sposobnost ne koristi na način kako to treba. Štaviše, možemo reći da postoje ljudi koji čak gotovo uopće ne razmišljaju.

Međutim, svaki čovjek posjeduje jedan misaoni kapacitet kojeg ni sam nije svjestan. Kada čovjek počne koristiti ovaj kapacitet, pred njim se počinju pojavlji-

vati činjenice koje do tada nije uspijevaо primjećivati. Što se više udubljuje u razmišljanje, time se i misaoni kapacitet sve više razvija, a to je moguće i važi za sve ljudе. Dovoljno je samo uočiti potrebu razmišljanja, odnosno potrebu zamaranja glave.

Što se tiče ove knjige, ona predstavlja poziv na "ispravno razmišljanje" i ukazivanje na puteve "ispravnog razmišljanja. Čovjek koji ne razmišlja ostat će apsolutno daleko od istine, svoj će život provesti u obmanama i pogreškama. Kao rezultat toga neće uspjeti pojmiti cilj stvaranja Zemlje, a ni cilj svog ovojsvjetskog života. Allaha, dž. š., stvorio je sve s određenim ciljem. Ova se činjenica na sljedeći način ističe u Kur'anu:

Mi nismo stvorili nebesa i Zemlju i ono što je između njih njih da bismo se igrali. Mi smo ih stvorili s ciljem, ali većina ovih ne zna. (Ed-Duhan, 38 - 39)

Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti?" (El-Mu'minun, 115)

Prema tome, svaki čovjek mora razmišljati prvenstveno o svom, a potom i o ciljevima stvaranja svega onoga što vidi u kosmosu i sa čime se sretne u toku svog života. Što se pak tiče čovjeka koji ne razmišlja, on će istinu saznati tek nakon smrti, kada bude polagao račun pred Allahom, dž. š., ali to će biti veoma kasno. Allaha, dž. š., na sljedeći način saopćava u Kur'anu da će se čovjek na Sudnjem danu sjetiti i spoznati istinu:

I kad se tog Dana primakne Džehennem; tada će se čovjek sjetiti - a na što mu je sjećanje?! - i reći: "Kamo sreće da sam se za ovaj život pripremio!" (El-Fajr, 23 - 24)

Razmišljati na ovom svijetu, dok nam je Allaha, dž. š., pružio priliku za to, i dokučiti istinu izvlačenjem zaključka iz tog razmišljanja osigurat će nam veliku korist na ahiretu. Iz tog razloga i Allaha, dž. š., putem Svojih poslanika i Knjiga, poziva ljudе na razmišljanje o svom i stavara-

nju cijelog kosmosa:

A zašto ne razmisle sami o sebi? Allah je stvorio nebesa i Zemlju i ono što je između njih - s ciljem i do roka određenog. A mnogi ljudi ne vjeruju da će pred Gospodara svoga doista izaći. (Er-Rum, 8)

Duboko razmišljanje

Veliki broj ljudi smatra da je za "duboko razmišljanje" potrebno staviti glavu između ruku, povući se u posebnu sobu, čak u jednu vrstu ćelije za razmišljanje i izolirati se od svih ljudi i događaja. Štaviše, "duboko razmišljanje" toliko preveličavaju u svojim očima da to smatraju nečim što nadmašuje njihove mogućnosti, i zaključuju da je to odlika koja pripada jedino "misliocima".

Međutim, kao što smo to pretvodno istakli, Allah, dž. š., poziva ljude na razmišljanje i ajetom *Knjiga koju ti objavljujemo blagoslovljena je, da bi oni o rije*

jećima njezinim razmislili i da bi oni koji su razumom obdareni pouku primili. (Sa'd, 29) saopćava da je Kur'an objavljen da bi ljudi razmišljali. Bitno je da čovjek iskreno razvije i produbi moć razmišljanja.

Što se tiče ljudi koji u ovom kontekstu ne ulazu napore, oni svoj život provedu u jednoj dubokoj "nemarnosti". A stanje nemarnosti u kojem se nalaze ljudi koji ne razmišljaju rezultat je zaboravljanja ciljeva stvaranja i činjenica koje je saopćila vjera ili njihova zanemarivanja. Međutim, to je za čovjeka krajnje opasan put koji se okončava u Džehennemu. Tako, Allah, dž. š., upozorava ljude da ne budu nemarni i ravnodušni:

I spominji Gospodara svoga ujutro i navečer u sebi, ponizno i sa strahopštovanjem i ne podižući jako glas, i ne budi nemaran. (E'raf, 205)

I spomeni ih na Dan tuge, kada će biti s polaganjem računa završeno, a oni su ravnodušni bili i nisu vjerovali. (Merjem, 39)

U Kur'anu se govori o ljudima koji razmišljaju, koji nakon razmišljanja svojom savješću dokuće istinu i koji se zbog toga boje Allaha, dž. š. Kur'an nas,isto tako, obavještava i o tome da su u zabluđeni oni ljudi koji bez ikakvog razmišljanja, kao po običaju, slijepo primjenjuju ono što su vidjeli od svojih predaka. Kada im se postavi pitanje, oni odgovaraju da su vjernici, da vjeruju u Allaha, dž. š. Međutim, zbog toga što ne razmišljaju, oni iz straha od Allaha, dž. š., ne korigiraju svoje ponašanje. Svi jest ovih ljudi koji ne razmišljaju na sljedeći je način istaknuta u Kur'anu:

Upitaj: "Čija je Zemlja i sve ono što je na njoj, znate li?"

"Allahova!", odgovorit će, a ti reci: "Pa zašto onda ne dodete sebi?"

Upitaj: "Ko je Gospodar sedam nebesa i ko je Gospodar svemira veličanstvenog?"

"Allah!", odgovorit će, a ti reci: "Pa zašto se onda ne bojite?"

Upitaj: "U čijoj je ruci vlast nad svim, i ko uzima u zaštitu, i od koga nikao ne može zaštićen biti, znate li?"
"Od Allaha!", odgovorit će, a ti reci: "Pa zašto onda dopuštate da budete začaraniani?"

Da, Mi im Istinu donosimo, a oni su zaista lažljivci. (El-Mu'minun, 84 - 90)

Razmišljanje oslobođa

Ijude od začaranosti

U ajetima koje smo gore naveli, Allah, dž. š., pita *"Pa zašto onda dopuštate da budete začaraniani?"* Riječ začaranost koja se spominje u ajetu upozorava na jednu intelektualnu učmalost koja pod svoj utjecajem uzima mase. Razum čovjeka koji ne razmišlja obamre, njegov vid zamagli, odnosno takav se čovjek ponaša kao da ne vidi činjenice ispred svojih očiju, a rasudivanje oslabi. Dolazi u položaj lišenosti poimanja čak i onoga što je sasvim očito. Ne mogu biti svjesni izuzetnih događaja koji se odvijaju pored samih njih. Nisu u stanju uočiti zamršene tačke događaja. Ova učmalost razlogom je i što se hiljadama godina ljudi nalaze u jednoj nemarnosti, što se u masama nalaze daleko od razmišljanja, koje, kao nasljedstvo, prenose s jednih na druge.

Jedan od utjecaja ove masovne začaranosti možemo ilustrirati sljedećim primjercem:

Podnožje Zemljine površine sasvim je prekriveno jednim "užarenim slojem" koji nazivamo magmom. Zemljina kora je krajnje tanka; ova vatra nam je, dakle, veoma blizu, gotovo odmah ispod naših nogu. Da bismo shvatili kolika je debljina Zemljine kore, možemo načiniti sljedeće poređenje: debljinu Zemljine kore u poređenju s cijelom Zemljom možemo poistovjetiti s debljinom kore jabuke u odnosu na cijelu jabuku.

Svima je poznato da se odmah ispod Zemljine kore nalazi jedan sloj koji ključa od visoke temperature, međutim ljudi toliko ne razmišljaju o ovom pitanju, zato što o tome ne razmišljaju, također, ni njihovi roditelji, braća, rodbina, prijatelji, komšije, novinari štampe koju čitaju, televizijski urednici, njihovi profesori s fakulteta...

Mi ćemo vas malo zamisliti o ovom pitanju. Prepostavimo da je čovjek izgubio pamćenje i da, zapitivanjem bližnjih, nastoji upoznati okolinu. Ovaj će čovjek, prije svega, pitati gdje se nalazi. Šta bi on pomislio kada biste mu odgovorili da se

odmah ispod zemlje po kojoj hoda nalazi jedna užarena lopta, da nakon veoma jakog potresa ili izbijanja vulkana ova užarena masa može izaći na Zemljinu površinu? Idimo malo dalje i pretpostavimo da je ovom čovjeku rečeno da je Zemlja samo mala planeta i da plovi u jednom tamnom prostranstvu zvanom kosmos, čije su granice nepoznate. Kosmos nosi veće opasnosti od onih koje se nalaze ispod Zemljine kore. Tu, naprimjer, lutaju hiljade tona teški meteori. Ne postoji nikakav razlog da se oni ne zapute prema Zemlji i da se ne sudare sa njom.

Nesumnjivo, ovaj čovjek ni na trenutak ne bi ispuštao iz vida opasnu situaciju u kojoj se nalazi. Istraživao bi okolnosti pod kojima ljudi uspijevaju voditi život u jednom takvom okruženju koje kao da visi o pamučnom koncu. Uo-

čio bi da je uspostavljen jedan sistem koji savršeno funkcioniра. Unutrašnjost planete na kojoj se nalazi prekrivena je jednom velikom opasnošću, ali, isto tako, jedan veoma osjetljiv mehanizam ovu opasnost sputava da svakog trenutka čovječanstvu pričinjava štetu. Čovjek koji je svjestan toga shvata da Zemlja i sva živa bića na njoj opstaju i vode siguran život zahvaljujući volji Allaha, dž. š., savršenoj ravnoteži i mehanizmu koji je On stvorio.

Ovaj je primjer samo jedan od miliona, možda čak milijardi tema o kojima čovjek treba razmišljati. Da bi se bolje shvatilo kako nemarnost stvara utjecaj na ljudsku moć poimanja i razmišljanja i kako ograničava ljudski intelektualni kapacitet, bit će veoma korisno navesti još jedan primjer.

Čovjek vrlo dobro zna da njegov život protječe jednom velikom brzinom, ali, unatoč tome, ponaša se kao da se nikada neće rastati od ovog svijeta. Djeluje gotovo kao da smrt ne postoji. To je, također, jedna vrsta "začaranosti" koja se prenosi s koljena na koljeno. Štaviše, to ima toliko jak utjecaj da se ukoliko se zapodjene razgovor o smrti, ljudi krajnje uplaše podizanja začaranosti kojom su obavijeni i direktnog suočenja sa činjenicama i odmah zatvaraju temu. Ljudi koji čitav svoj život provode da bi došli do dobre kuće, vikendice i auta, da bi svoju djecu školovali u prestižnim školama ne žele razmišljati o tome kako će doći dan kada će umrijeti i kada će se morati rastati sa svojim

autima, kućama i sa svojom djecom. A što se tiče rješenja, umjesto započinjanja nečega što će koristiti u stvarnom životu nakon smrti odlučuju se na nerazmišljanje.

Međutim, prije ili kasnije, svaki će čovjek umrijeti. A nakon smrti za svakog čovjeka, vjerovao to on ili ne, počinje vječni život. A da li će taj život biti u Džennetu, ili u Džehennemu, zavisi od onoga što se uradi na ovom kratkom osovjetskom životu. Jedini razlog što se, prema ove sasvim očite činjenice, ljudi ponašaju kao da smrt ne postoji jeste ova začaranost koja ih obuzima zbog nerazmišljanja.

Međutim, oni koji se razmišljanjem na ovom svijetu ne oslobođe ove začaranosti, odnosno koji se ne riješe nemarnosti, nakon smrti vidjet će i shvatiti istinu. Ovu činjenicu Allah na sljedeći način ističe u Kur'anu:

Ti nisi mario za ovo, pa smo ti skinuli koprenu tvoju, danas ti je oštar vid. (Kaf, 22)

Kao što se i saopćava u navedenom ajetu, vid koji je zamagljen zbog nerazmišljanja će se "izoštriti" će se na budućem svijetu, kada se bude polagao račun.

Ovo također treba naglasiti; ljudi sami sebe svjesno stavljaju u stanje začaranosti. Ponašaju se misleći da će im tako život spokojnije proći. Međutim, veoma je jednostavno donijeti iznenadnu odluku o početku življenja otvorene svijesti i oslobođanju od ove intelektualne obamrstosti.

Allah, dž. š., pružio je čovjeku rješenje ovoga; ljudi koji razmišljaju mogu se osloboditi od ove začaranosti u toku osovjetskog života. Na taj će način shvatiti da svi događaji imaju svoj cilj i svoju pozadinu i bit će u stanju dokučiti mudrosti Allahovog stvaranja.

Čovjek može razmišljati uvijek i svugdje

Razmišljanje nema svoje mjesto vrijeđe i okolnosti. Čovjek može razmišljati dok šeta, ide na posao, dok vozi auto, radi na kompjuteru, dok je na sastanku s prijateljem, gleda televiziju, dok jede.

Naprimjer, dok se vozite autom, vani je moguće vidjeti stotine ljudi. Osoba koja posmatra ove ljude može razmišljati o mnogo čemu. Može mu pasti na pamet kako stotine ljudi imaju sasvim različit fizički izgled. Ovi ljudi absolutno ne nalikuju jedni na druge. Zbunjujuće je to što se, unatoč tome što u osnovi posjedu iste organe kao što su oči, obrve, trepavice, šake, ruke, noge, usta, nos, ljudi toliko međusobno razlikuju. Štaviše, ukoliko čovjek još malo nastavi s razmišljanjem, doći će do sljedećeg:

Hiljadama godina Allah, dž. š., stvorio je i stvara milijarde ljudi koji su apsolutno različiti jedni od drugih. Nesumnjivo, to je jedan od dokaza koliko je Allah, dž. š., superioran i veličanstven Stvoritelj.

Osobu koja posmatra tolike ljude, koji nastoje negdje stići, mogu obuzeti i druge misli. Na prvi pogled, svaka od ovih osoba izgleda kao "sasvim različita" ličnost. Svi imaju svoj svijet, prohtjeve, planove, načine života, pitanja koja ih veseli i žaloste, ukuse. Međutim, ove razlike su varljive zato što se, u principu, svaka osoba rađa, raste, ide u školu, traži posao, radi, ženi ili udaje, stječe dijete i školuje ga, stari, postaje djed ili nana i umire. Posmatranjem, dakle, iz ove perspektive, ne postoji velika razlika među ljudskim

životima. Ne postoji ništa što će promijeniti život čovjeka koji živi u bilo kojem kvartu Istanbula ili u bilo kojem gradu Meksika. Svaka će od ovih osoba sigurno umrijeti jednog dana; štaviše možda nakon sto godina niko od njih neće biti u životu. Eto, osoba koja to shvati nastavit će s razmišljanjem i sama sebi će postaviti ova pitanja: "obzirom da ćemo jednog dana svi umrijeti, zašto se ponašamo kao da nikada nećemo napustiti ovaj svijet? Umjesto da se zalažu za život poslije smrti, kako gotovo svi ljudi smrtnici mogu postupati, oni se ponašaju kao da se nikada neće okončati osovjetski život?"

Upravo je ovaj čovjek osoba koja razmišlja i koja je razmišljanjem došla do vitalnog zaključka.

Međutim, veoma velika većina osoba ne razmišlja pretjerano o ovim pitanjima. Ukoliko se iznenada upita: "O čemu sada razmišljaš?", ispostaviti će se da razmišljaju o krajnje nepotrebnim i nekorisnim pitanjima. Međutim, čovjek svakog trenutka može razmišljati o "značajnim", "mudrim", "vitalnim" pitanjima i iz svega toga izvlačiti zaključak.

Allah, dž. š., u Kur'anu na sljedeći način saopćava da vjernici razmišljaju u svim prilikama i da iz tog razmišljanja izvlače zaključak koji će im koristiti:

U stvaranju nebesa i Zemlje i u izmjeni noći i dana jesu, zaista, znamenja za razumom obdarene, za one koji i stojeći i sjedeći i ležeći Allaha spominju i o stvaranju nebesa i Zemlje razmišljaju. "Gospodaru naš, Ti nisi ovo uzalud stvorio; hvalien Ti budi i sačuvaj nas patnje u vatri! (Ali 'Imran, 190 - 191)

Kao što se i ističe u navedenim ajetima, zbog toga što su obdareni razumom, vjernici uspijevaju vidjeti čudotvorne strane u stvaranju i dokučiti Allahovu moć, znanje i razum.

Iskreno razmišljanje usmjereni ka Allahu

Da bi mu razmišljanje bilo od koristi i da bi ga dovelo do ispravnog zaključka, čovjek uvijek mora razmišljati u pozitivnom smislu. Naprimjer, ako neko kada pred sobom vidi osobu koja je ljepša od njega, razmišlja o ljepoti te osobe i pri tome osjeti kompleks zbog svih nedostataka, ili osjeti zavist prema toj osobi, to će biti mišljenje s kojim Allah, dž. š., neće biti zadovoljan. Međutim, osoba koja ima cilj zadovoljenje Allaha, dž. š., o ljepoti ove osobe razmišljat će kao o manifestaciji Allahovog savršenog stvaranja. Osjetit će veliko zadovoljstvo kada ovu osobu posmatra kao ljepotu stvorenu od Allaha, dž. š. Molit će Allaha, dž. š., da na ahiretu uveća ljepotu te osobe. Osim toga, za sebe će, također, tražiti da mu Allah, dž. š., na ahiretu podari jednu stvarnu ljepotu koja će vječno trajati. Razmišljat će kako na ovom svijetu čovjek nikako ne može biti savršen, pošto je, radi potrebe iskušenja, na ovom svijetu stvoren s određenim slabostima. Povećat će se želja za Džennetom. Nesumnjivo, ovo je samo jedan primjer iskrenog razmišljanja. U toku svog života čovjek se susreće s nizom slučajeva sličnog karaktera. U toku ovih slučajeva biva stavljан na kušnju: da li će pokazati ili ne ponašanje i način razmišljanja s kojim će Allah, dž. š., biti zadovoljan.

Nesumnjivo, činjenica da bi mogao biti uspješan u iskušenju i da bi mu razmišljanje donijelo korist na budućem svijetu, vezana je s čovjekovim uzimanjem pouke iz onoga o čemu razmišlja. Stoga je neizostavno potrebno da čovjek uvijek bude iskren u svom razmišljanju. Ovu činjenicu Allah, dž. š., na sljedeći način saopćava u Kur'anu:

On vam pokazuje znamenja Svoja i spušta vam opskrbu s neba, a pouku će prihvatići samo onaj koji se Njemu obraća. (El-Mu'min, 13)

Savršeni sklad u kosmosu

*"Zar ne vidite kako je Allah sedam nebesa,
jedno iznad drugog, stvorio?" (Nuh, 15)*

Materijalistička filozofija pojavila se s tvrdnjom da su svi sistemi u kosmosu i prirodi poput mašina koje djeluju same po sebi i da su bespriječna ustrojstva i ravnoteže, uočljive u svemu tome, samo slučajnosti. Međutim, neutemeljenost materijalizma i darvinizma, kao navodno njegovog naučnog oslonca, danas je naučno dokazana. (Vidi: Harun Yahya, *Podvale teorije evolucije*, Bosančica print, Sarajevo, 2001 i Harun Yahya, *Hayatin Gerçek Kökeni*, Arastirma Yayıncılık, Istanbul, 2000)

Naučna otkrića, koja su u XX stoljeću uslijedila jedna za drugim, su, i na polju astrofizike, a i na polju biologije, dokazala kreacionizam kosmosa i svih živih bića. Big Bang teorija, koja je s jedne strane pobijala teze darvinizma, a s druge strane ukazivala na činjenicu da je kosmos stvoren iz ničega, i naučna otkri-

ća, koja pokazuju da je u materijalnom svijetu prisutan i uočljiv jedan veliki dizajn i "savršeno usklađivanje" (fine tuning), još jednom su pokazali neutemeljenost materijalističkih tvrdnji.

Kada pogledamo na uvjete potrebne za formiranje života, uočit ćemo da jedino Zemlja posjeduje jedno takvo specijalno okruženje. A za osiguranje takvog okruženja, pogodnog za život, neprestano i u istom trenutku realiziraju se uvjeti koje je nemoguće nabrojati. Ako se uzme u obzir da se u kosmosu nalazi oko 100 milijardi galaksija, a u svakoj od njih u prosjeku po 100 milijardi zvijezda, iisto toliko i planeta, onda će biti jasniji značaj ovakvog izuzetnog jedinstvenog ambijenta na Zemlji.

SVAKI detalj, od brzine eksplozije Big Banga do fizičke ravnoteže atoma, od proporcionalnosti četiri osnovne sile do

alhemijske funkcionalnosti zvijezda, od vrste svjetlosti koju širi Sunce do vrijednosti fluidnosti vode, od udaljenosti Mjeseca od Zemlje do proporcionalnosti plinova u atmosferi, od udaljenosti Zemlje od Sunca do ugla nagnutosti ose na svoju orbitu, od brzine okretanja Zemlje oko sebe do okeana na Zemlji i funkcije planina, krajnje je podesan za nas i održanje života na Zemlji. Ove odlike kosmosa danas se u svijetu nauke definiraju kao "antropički principi" (Anthropic Principle) i "savršena usklađenost" (Fine Tuning). Ovi termini rezimiraju činjenicu da kosmos nije gomila besciljne nekontrolirane slučajne materije, nego, naprotiv, da je precizno kreiran i u svjetlu cilja koji kontrolira i održava život i opstanak čovjeka.

U prethodno navedenim ajetima skreće se pažnja na mjeru i sklad u Allahovom

*Onaj Kome pripada vlast nebesa i
Zemlje, i Koji nije uzeo dijete, i Koji
nema sudruga u vlasti, i sve je On
stvorio i odredbom odredio!*

(Al-Furkan, 2)

stvaranju. U drugom ajetu kur'anskog poglavlja El-Furkan, koristi se riječ "takdiryen", koja dolazi u značenju: "temeljno promisliti, podesiti, napraviti s mjerom", a u 15. ajetu poglavlja Nuh riječ "tibaka", koja znači: "onaj što je u skladu, usklađen". Osim toga, riječju "tefavut", koja znači "komešanje, konflikt, oprečnost, disharmoniju, nesistematičnost" u poglavlju El-Mulk Svevišnji saopćava da će neuspješni biti oni koji podignu svoje poglede prema nebesima i budu tražili nesklad.

Formulacija *fine tuning*, koja se počela koristiti pred kraj XX stoljeća, jeste isto tako potvrda činjenice saopćene u navedenim ajetima. Niz naučnika i naučnih pisaca u posljednjih 20-30 godina pokazao je da kosmos nije jedna gomila slučajnosti, da se, naprotiv, u svakom njegovom detalju nalazi jedan izvanredan dizajn i usklađenost koji usklađuje ljudski život (Vidi: Harun Yahya, *Evrerin Yaratılışı*, Arastırma Yayincılık, İstanbul; Harun Yahya, *Mucizeler Zinciri*, Arastırma Yayincılık, İstanbul). Niz odlika u kosmosu pokazuje da je kosmos specijalno kreiran za život. Ovu činjenicu na slijedeći način formulira fizičar dr. Karl Giberson:

"Razvoji u fizici i kozmologiji u posljednjih 40 godina u naučni rječnik vra-

tili su riječ "kreacija". Fizičari su početkom 1960-ih godina otvorili jedan prekrivač kosmosa koji je očito "savršeno usklađen" za ljudski život. Otkrili su da je postojanje života u kosmosu apsolutno u vezi s fizičkim činiocima u jednoj bespriječnoj ravnoteži."

Ovaj savršeni sklad engleski astrofizičar prof. George F. Ellis spominje na slijedeći način:

"U zakonima koji ovu kompleksnost (u kosmosu) čine mogućom uočljiv je jedan zapanjujuće savršen sklad. Realizacija ove kompleksnosti postaje u kosmosu, veoma otežava nekorištenje riječi "miracle" (čudesna, mudžiza)."

svom djelu *Kratka povijest vremena* Stephen Hawking isto tako na slijedeći način prihvata ovu izvanrednu ravnotežu u brzini širenja kosmosa:

"Brzina širenja kosmosa nalazi se u jednoj tako kritičnoj tački da bi se, prije nego što bi došao u sadašnje stanje, kosmos srušio u sebi, u slučaju da je u prvoj sekundi nakon Big Banga ova ravnoteža bila manja jedan naspram milion puta sto milijardi."

Brzina eksplozije Big Banga:

Ravnoteža uspostavljena u Big Bangu, koji predstavlja trenutak formiranja kosmosa, jedan je od pokazatelja nemogućnosti slučajnog nastanka kosmosa. Da je, prema poznatom profesoru matematike i fizike s australskog Adelaide univerziteta, Paul Daviesu, brzina širenja, koja se dogodila nakon Big Banga, bila različita čak u odnosu jedan naspram milijardu milijardi ($1/10^{18}$, ili $1:1.000.000.000.000.000.000$), ne bi moglo doći do nastanka kosmosa. U

Četiri sile

Zahvaljujući komunikaciji i ravnoteži "četiri temeljne sile" (sila gravitacije, elektromagnetna sila, jaka nuklearna sila i slaba nuklearna sila), koje danas priznaje moderna fizika, nastaju sve fizičke strukture i kretanja u kosmosu. Ove sile posjeduju međusobno izuzetno različite vrijednosti. Preciznu ravnotežu između ovih sila poznati molekularni biolog Michael Denton ističe na slijedeći način:

"Da je sila gravitacije jača za jedan trilion puta, tada bi kosmos bio jedan mnogo manji prostor i život bi mu bio mnogo kraći. Zapremina jedne prosječne zvijezde bi za jedan kvadrilion bila manja od trenutne zapreme Sunca i

njen životni vijek bi, isto tako, mogao biti oko godinu dana. S druge strane, da je sila gravitacije čak malo slabija, absolutno se ne bi mogla formirati nijedna zvijezda ili galaksija. Ravnoteža između ostalih sila je također veoma krajnje precizna. Da je jaka nuklearna sila čak malo slabija, tada bi vodonik bio jedini postojan element u kosmosu. Nijedan drugi atom ne bi mogao postojati. Da je jaka nuklearna sila čak neznatno jača u odnosu na elektromagnetnu силу, tada bi jedini postojan element kosmosa bio jedan atom koji u svom jezgru sadrži dva protona. U tom slučaju u kosmosu uopće ne bi bilo vodonika čak i da se formiraju zvijezde i galaksije bile bi dosta drugačije strukture od one koju sada imaju. Sasvim jasno, da ove temeljne sile i varijable ne posjeduju vrijednosti aspolutno iste onima koje trenutno posjeduju, ne bi postojala nijedna zvijezda, supernova, planeta, a ni atom. Ni život ne bi postojao."

Razdaljina između nebeskih tijela

Raspored nebeskih tijela u kosmosu i ogromne praznine između njih neke su od nužnosti za mogućnost održavanja života na Zemlji. Razdaljina između nebeskih tijela uređena je u jednom proračunu skladnom s nizom kosmičkih sila na način koji podržava život na Zemlji. U svojoj knjizi *Nature's Destiny* (Sudbina prirode) **Michael Denton** na slijedeći način obrazlaže ravnotežu razdaljine između supernova i zvijezda:

"Razdaljina između supernova i, zapravo, razdaljina između svih zvijezda jedna je veoma kritična tema. Prosječna razdaljina između zvijezda u našoj galaksiji jeste 30 miliona milja. Da je ova razdaljina malo manja, orbite planeta došle bi u položaj nestabilnosti. Da je razdaljina malo veća, materije koje se rasipaju od strane supernova došle bi u takvo stanje nereda da se, najvjerojatnije, nikada ne bi mogli formirati sistemi planeta slični našem. Ako će kosmos biti mjesto pogodno za život, onda se eksplozija supernova mora događati u jednom određenom srazmjeru, a razdaljina između ovih eksplozija i svih ostalih zvijezda mora biti jedna veoma određena razdaljina. Ta razdaljina mora biti onakva kakva trenutno postoji."

Gravitacija

Kada bi bila jača, u Zemljinoj atmosferi bi se akumuliralo previše amonijaka i metana, a to bi bilo veoma negativno za život.

Kada bi bila slabija, u Zemljinoj atmosferi došlo bi do pretjeranog gubitka vode, život bi bio nemoguć.

Razdaljina od Sunca:

Kada bi bila veća, planeta bi bila veoma hladna, to bi se negativno odrazило na cirkulaciju vode u atmosferi, i planeta bi ušla u ledeno doba.

Kada bi bila manja, planeta bi se pržila, a to bi se negativno odrazilo na cirkulaciju vode u atmosferi, život bi bio one-mogućen.

Debljina Zemljine kore:

Kada bi bila deblja, iz atmosfere bi se u Zemljiniu koru transferirala prevelika količina kisika.

Kada bi bila tanja, došlo bi do učestalih vulkanskih pomjeranja koja bi one-mogućila život.

Brzina okretanja

Zemlje oko svoje ose:

Kada bi bila manja, temperaturna razlika između noći i dana bila bi veoma visoka.

Kada bi bila veća, brzina atmosferskih vjetrova dostigla bi veoma veliku brzinu, oluje i poplave onemogućile bi život.

Magnetno

polje Zemlje

Kada bi bilo jače, došlo bi do veoma žestokih elektromagnetskih oluja.

Kada bi bilo slabije, nestalo bi zaštite Zemlje od štetnih čestica koje se odašiljavaju sa Sunca i koje se zovu sunčev vjetar. U oba slučaja život bi bio nemoguć.

Albedo* utjecaj

(*Omjer svjetla što ga površina planete odbija prema svjetlu koje je od Sunca primila.)

Kada bi bio intenzivniji, brzo bi se ušlo u ledeno doba.

Kada bi bio manji, uslijed efekta tzv. staklene bašte, došlo bi do pretjeranog porasta temperature; Zemlja bi, topljnjem ledenih brda, prvo bila potopljena, a potom bi se spržila.

Proporcionalnost kisika i azota u atmosferi:

Kada bi bila veća, životne bi se funkcije ubrzale u negativnom smislu.

Kada bi bila manja, životne funkcije bi usporile u negativnom smislu.

Proporcionalnost ugljičnog dioksida i vode u atmosferi

Kada bi bila veća, došlo bi do pretjeranog zagrijavanja atmosfere.

Kada bi bila manja, došlo bi do pada temperature atmosfere.

Debljina ozonskog omotača

Kada bi bio deblji osjetno bi opala temperatura površine Zemlje.

Kada bi bio tanji došlo bi do pretjeranog zagrijavanja Zemljine površine, nestalo bi zaštite od štetnih ultraljubičastih zraka koje dolaze od Sunca.

Seizmička kretanja

Kada bi bila učestalija, dolazilo bi do stalnih katastrofa za živa bića.

Kada bi bila prorijedena, hrana s dna okeana ne bi se mijesala s vodom, što bi se negativno odražavalo na život pod morem i okeanom, a prema tome i na život svih živih bića na cijeloj planeti.

Ugao nagnutosti Zemljine ose

U odnosu na svoju orbitu, Zemljina osa ima nagnutost pod uglom od 23 stepena. Zahvaljujući upravo ovom nagibu dolazi do godišnjih doba. Kada bi aktualni nagib bio pod većim ili manjim uglom što jest, temperaturna razlika između godišnjih doba dostigla bi ekstremne vrijednosti, a to znači nepodnošljivo topla ljeta i nepodnošljivo hladne zime.

Veličina Sunca

Kada bi na mjestu Sunca bila neka manja zvijezda, to bi prouzrokovalo ekstremno zahlađenje na Zemlji, a kada bi bila neka veća zvijezda, Zemlja bi se ispržila od prevelike toplote.

Utjecaj gravitacije između

Zemlje i Mjeseca

Kada bi bio veći, jaka Mjesečeva gravitacija imala bi veoma jake utjecaje na atmosferske uvjete, na brzinu okretanja Zemlje oko svoje ose i na plimu i oseku okeana.

Kada bi bio manji, prouzrokovao bi jake klimatske promjene.

Razdaljina između

Mjeseca i Zemlje

Kada bi razdaljina bila manja, Mjesec bi se sudario sa Zemljom.

Kada bi razdaljina bila malo veća, Mjesec bi se izgubio u kosmosu.

Kada bi bili malo bliži, plime i oseke, koje na Zemlji nastaju pod utjecajem Mjeseca, poprimile bi opasne dimenzije. Okeanski valovi preplavili bi niska mjeseta kopna. Trenja do kojih bi došlo kao rezultat toga, povećala bi temperaturu okeana i nestalo bi vrlo osjetljive temperaturne ravnoteže potrebne za život na Zemlji.

Kada bi bili malo dalji, prorijedile bi se plima i oseka, a to bi prouzrokovalo da okeani budu mirniji. Mirna voda dovodi u opasnost život pod morem, a uporedo s tim u opasnost se dovodi procenat kisika u zraku koji udišemo.

Zemljina temperatura

i život na temelju ugljika

Postojanje elementa ugljika, koji je temelj života, u vezi je s toplotom koja se nalazi u određenim granicama. Ugljik je

materija neophodna za temeljne organske molekule koje formiraju život, kao što su amonokiselina, nukleinska kiselina i proteini. Prema tome, život može postojati jedino na temelju ugljika, a za to je potrebna temperatura od najmanje -20°C do najviše $+120^{\circ}\text{C}$. Temperatura je Zemlje upravo u tim granicama.

Sve ono navedeno u ovom tekstu samo je nekoliko od krajnje preciznih ravnoteža potrebnih za mogućnost formiranja i nastavka života na Zemlji. Čak i samo ovdje navedeno sasvim je dovoljno u kontekstu kategoričnog iznošenja nemogućnosti formiranja kosmosa i Zemlje kao rezultat slučajnosti i serije nasumičnih događaja i procesa. Termini "savršeno usklađivanje" i "antropički principi", koji su se počeli koristiti krajem XX stoljeća, potvrđuju "stvaranje s mjerom i skladom", saopćeno u Kur'anu prije niza stoljeća.

Teorija koja je čovječanstvo odvela u tamu

Cilj obrađivanja ove teme jeste da se onima koji su, prije nego što su vidjeli njeno mračno lice, ustrajni u odbrani teorije evolucije, pokaže čemu, zapravo, oni, svjesno ili nesvjesno, daju svoju podršku i da im se objasni pod kakvom se odgovornošću nalaze sve dok zanemaruju istinu. A drugi cilj jeste da se upozore oni koji ne vjeruju u darvinizam, ali koji ga ne doživljavaju kao opasnost za čovječanstvo.

U ovom broju osvrnut ćemo se na katastrofe u koje je čovječanstvo odvela teorija evolucije, pošto, za razliku od uobičajenih, ova teorija nije ostala samo u tim teoretskim okvirima; na ljude je imala prilično različite utjecaje. Štete koje su načinile ideologije, koje su usvojile ovu teoriju, čovječanstvu su predile epohe mračnjaštva. A na čelu tih ideologija nalaze se fašizam i komunizam, koji su uzele darvinizam kao svoju temeljnu filozofiju.

Ove se dvije ideologije se od mnogih doživljavaju kao neprijateljske i ideje koje se nastoje međusobno uništiti. U biti se, međutim, nalazi jedna krajnje pozorna činjenica: iako se misli da su ove ideologije međusobno sasvim različite, da su, štaviše, oprečne jedna drugoj, obje se hrane i potporu dobijaju iz jednog idejnog izvora i, zahvaljujući tom izvoru, uspijevaju uvjeriti mase i odvlačiti ih u svoje redove. Ovaj izvor, na prvi pogled, apsolutno nije privlačio pozornost i do danas je uvijek uspijevao biti u drugom planu. Predstavljajući se ljudima pod navodno naučnom vanjštinom,

ovaj izvor je aktualnim ideologijama i praksi njihovih pristalica osigurao jednu lažnu legitimnost. Ovom lažnom legitimnošću, teorija evolucije u veoma kratkom roku izasla je izvan okvira naučnih grana, kao što su biologija i paleontologija, i počela bivati utjecajna u nisu drugih sfera, od međuljudskih odnosa do tumačenja historije, od politike do socijalnog života. Osobito se branila ideja da u prirodi, među živim bićima, postoji jedna »borba za život« i da, u ishodu borbe, »u životu ostaju jaki, a da ostali nestaju«. Ta se ideja, isto tako, nastojala primijeniti i u ljudskim ponašanjima i razmišljanjima.

Darvinistička tvrdnja da je "priroda mjesto borbe i sukoba" u svojim primjenama na ljudsku zajednicu dala je legitimitet Hitlerovoj opsесiji formiranja superiorne rase, Marksovo tvrdnji da je "povijest čovječanstva povijest borbe klase", kapitalističkom predviđanju da "gaženjem preko slabih jaki trebaju još više jačati", eksploriranju zemalja trećeg svijeta od imperialističkih sila, njihovom podvrgavanju neljudskom postupanju, činjenici da su crnci još uvek podložni rasističkim napadima i odvajanjima.

Unatoč činjenici da je i sam evolu-

cionista, autor knjige *The Moral Animal*, Robert Wright, na slijedeći način rezimira nedaće koje je povijesti čovječanstva donijela teorija evolucije: "Teorija evolucije posjeduje jednu prilično prljavu i dugu povijest u međuljudskim odnosima. Teorija, koja se krajem stoljeća umiješala i u političku filozofiju, preobraćena je u jednu ideologiju zvanu "socijalni darvinizam" i došla u poziciju aduta u rukama rasista, fašista i najbespoštavnijih kapitalista." (Robert Wright, *The Moral Animal*, Vintage Books, New York: 1994. str. 7)

Rasizam

Većina suvremenih darvinista tvrdi da, zapravo, Darwin nije rasista, ali da, s ciljem podrške vlastitih ideja, rasisti jednostrano komentiraju njegove ideje. Međutim, činjenica koju pristalice ove

tvrđnje gube iz vida jeste ono što je za ljudske rase rekao Darwin u svojoj knjizi *Porijeklo vrsta*. Prema njemu, pojedine su ljudske rase više evoluirale i naprednije su od drugih rasa.

U ovoj svojoj knjizi Darwin je, pored ostalog, ustvrdio da donje rase trebaju nestati i da je uzaludno to što razvijene rase rade na tome da ih zaštite i održe u životu, i tu situaciju usporedio je s priplodnim životinjama:

"Divlji ljudi elimiraju one koji su tjelesno i umno slabiji. Oni koji prežive su, u većini, istinski zdrave jedinke. S druge strane, mi, civilizirani ljudi, činimo sve što je u našoj moći da one mogućimo proces eliminiranja; osnivamo rehabilitacione centre za umnoporemećene, sakate i bolesne; donosimo zakone koji štite siromašne; naši medicinski radnici do posljednjeg trenutka pokazuju sve svoje sposobnosti kako bi spasili svakog bolesnika... Tako slabe jedinke civiliziranih zajednica održavaju svoju vrstu. Niko od onih koji su se bavili uzbujanjem domaćih životinja ne sumnja da će to nanijeti veliku štetu ljudskoj rasi." (Charles Darwin, *Porijeklo vrsta*, str. 171)

Kao što se vidi, Darwin je branio mišljenje o potrebi onemogućavanja razmnožavanja "najnižih rasa" i na taj način potrebu njihovog uništavanja. Tako je od Darvina ozvaničena i odobrena rasistička praksa, sa čijim ostacima se još uvijek i danas susrećemo.

Osim toga, to što Darwinova teorija opovrgava postojanje Boga, biva razlogom zanemarivanja i činjenice da je čovjek biće stvoreno od Boga i da su ljudi stvorenji međusobno jednakim. To je pak jedan od činilaca koji su doprinisili usponu rasizma i njegovom prihvatanju u svijetu.

Darvinistička krvava ideologija: fašizam

Kada se u razmatranje uzmu odlike fašizma, postaje očito da je rasizam, možda, najtemeljnija njegova odlika. Kada se osobito obrati pažnja na nacističku ideologiju, vidjet će se da je zapravo rasizam činilac koji fašizam čini fašizmom. Nacisti su djelovali sa snom o njemačkoj rasi, koju su smatrali superiornom rasom, kao gospodaru cijelog svijeta; sve svoje političke i socijalne poduhvate temeljili su na toj postavci. Uporedo s

ime, iako ne koliko naci-
zam, rasizam je bio

jedna temeljna
ideologija i u
ostalim primje-
rima fašizma,
kao što su Mu-
solinijev i Fran-
kov režim.

Isticanjem da je
čovjek evoluirao iz
primitivnijih bića, da su se,

štaviše, u toku ove evolucije pojedine rase razvile više u odnosu na ostale, darvinizam, ideologija koja leži u osnovi rasizma, osigurao je jednu navodno naučnu masku rasizmu.

Njemački evolucionista Ernst Haeckel, koji se nalazio među idejnim čelnicima nacizma, Darvinovu teoriju donio je u Njemačku i doveo je u jedan program podesan za naciste. Hitler je, u tom svjetlu, od Haeckela preuzeo jedan biološki rasizam.

Upravo, i kod nacističkih ideologa uočljiv je jedan snažan utjecaj darvinizma. Kada se analizira ova teorija, koja je uobličena od Adolfa Hitlera i Alfreda Rosenberga, susrećemo se s pojmovima koji se na desetine puta ponavljaju u Darvinovoj knjizi *Porijeklo vrsta*, kao što su "prirodna selekcija", "selektivno razmnožavanje", "međurasna borba za opstojnost" i sl. I poznata Hitlerova knjiga *Moja borba* je, isto tako, dobila ime pod utjecajem darvinističkog principa da je život jedna arena za borbu i da u životu os-

taju oni koji pobijede u toj borbi.

Da su nacisti inspirisani od Darvina, činjenica je koja se danas prihvata od gotovo svih historičara koji se bave ovim pitanjem. Historičar Hickman na slijedeći način saopćava da je Hitler bio pod utjecajem i inspiriran darvinizmom:

"Hitler je bio besprimjesni evolucionista. Bilo što da su dubine njegove psihoze, njegova knjiga *Moja borba* izlaže seriju evolucionističkih ideja, a naročito mjesto ustupa se ideji borbe za život najpodesnijih i uništenju slabih radi formiranja bolje zajednice. (Hickman, R., *Bio-creation*, Science Press, Worthington, OH, pp. 51–52, 1983; Jerry Bergman, "Darwinism and the Nazi Race Holocaust", *Creation Ex Nihilo Technical Journal* 13 (2): 101–111, 1999).

Miješanje njemačke nacije s ostatim "nižim" rasama nacistička ideologija smatrala je i doživljavala kao "biološku grešku" koja je oprečna evoluciji. Iz tog su razloga ovu "evolucionu grešku" nacisti nastojali otkloniti od prvog dana dolaska na vlast. Eugenics je, također, jedna od praksi usmjerenih ka tome cilju.

Primjena eugenetike

Nacistička teorija rase doživljava čovjeka kao jednu životinju i predviđa njegovo "prevaspitanje", poput onoga što ga primjenjuju odgajivači stoke. Iz tog

razloga nacisti su prigrili teoriju eugenetike i dali je u primjenu.

Eugenetika je teorija "poboljšanja ili prevaspitanja ljudske rase", čiji korijeni dosežu čak do drevne pagane Sparte, grada stare Grčke, i koja je ponovo na dnevni red u XIX. stoljeću iznesena od Francisca Galtona, rođaka Charlesa Darwina. Ernst Haeckel opisao je način na koji će se primjenjivati eugenetika. Zastupao je mišljenje da bebe s urođenom manom treba ubiti odmah nakon rođenja, a kastrirati treba sve jedinke koje su nezdrave, slabe ili zaostale u intelektualnom smislu.

Vremenom se njemačka eugenetička politika intenzivirala, te su, u ishodu takve politike, počele primjene "eutanazije" nad umno zaostalima, ludima i ostalim nepoželjnim jedinkama. Ove su osobe, dakle, ubijane davanjem opojnih sredstava. Ono što se iz tog perioda odražava na današnjicu jesu fotografski kadrovi hiljada umobolnih koji su ubijeni ubrizgavanjem otrova od nacističkih liječnika i kadrovi potresnih stanja onih s tjelesnim mahanama. Na meti ovog vandalizma bili su čak i starci i djeca.

Rezultat koji iznosi ove činjenice o fašističkom rasizmu sasvim je očit: darvinizam je "stvarni" krivac, koji stoji kako u pozadini fašističkih režima tako i u pozadini oba svjetska rata! Temeljno uvjerenje i vjerovanje fašisti su uzimali iz darvinizma. Darvinistički princip neprestane borbe čini osnovu filozofije nepresušnih vandalizama, zuluma i krvočića.

Strahote i zulumi koje su svijetu načinili darvinistički komunisti

Prvenstveno treba istaći da je, u idejnom smislu, komunizam jedna darvinistička ideologija. Darwinizam je za komunizam imao toliki značaj da je, odmah nakon objavljuvanja Darvinove knjige, jedan od idejnih vođa, Engels, napisao slijedeće svome prijatelju, Marksu: "Darvin, čiju knjigu upravo čitam, je, jednog riječju, sjajan."

Što se pak tiče Marks-a, on je svoje simpatije prema Darvinu iskazao kroz posvetu svog najznačajnijeg djela *Das Kapital*. U njemačkom izdanju ovog djela on je svojeručno napisao slijedeće: "Charlesu Darwinu od Karla Marxa, jednog vatre nog obožavatelja". (Conway Zirkle, Evolution, Marxian Biology and the Social Scene, Philadelphia; the University of Pennsylvania Press, 1959, s.527 / str. 85/87)

Osim toga, objavljuvajući knjige *Uloga rada u prijelazu iz majmuna u čovjeka* Engels je najslikovitije pokazao činjenicu da je odmah prihvatio Darwinovu teoriju.

Anarhija i teror nezaobilazne su metode marksizma i komunizma. Utemeljitelji komunizma, jedne od ove dvije nasilničke ideologije, lično su branili nasilje i teror, i to su smatrali nužnim za svoju ideologiju. Američki politolog Samuel Francis daje slijedeći komentar u aktualnom kontekstu:

Marks i Engels su uvijek zastupali mišljenje da je revolucija ostvariva uz primjenu sile. Bili su ustrajni o pitanju nužnosti primjene sile naspram vladajuće snage i uvijek su očito nagašavali podršku koju su davali terorizmu. (Samuel T. Francis, *Sovyet Strategy of Terror*, str. 54)

Osnovni ciljevi komunizma bili su bespoštredni klasni rat i apsolutno ukidanje privatnog vlasništva. Cilj je, dakle, teoriju evolucije, koju je Darwin primjenjivao u biološkoj sferi, primijeniti i u ljudskoj zajednici i da, poput divljih životinja u prirodi, ljudi budu u jed-

nom sukobu i ratu. Narod država koji su okusile komunistički belaj dugi je niz godina osjećao i trpio mučotrpne patnje ovih ideja. (Harun Yahya, *Komunizam u zasjedi*, Bosančica print, Sarajevo, 2003)

Ratova, zuluma, krvoprolića i sukoba bilo je uvijek tokom historije. Međutim, razlog što je njihov broj i obim belaja bio toliki u proteklom stoljeću jeste činjenica da

je ovim krvoprolićima, pokoljima i sukobima darvinizam pripremio jedan plašt lažne legalnosti s naučnog aspekta. Zato što su darvinističke apsolutno pogrešne tvrdnje o prirodi bile u paraleli s izgovorima ovih ideologija; ubice, diktatori, sadistički ideolozi govorili su za svoju praksu da "prirodni zakon funkcioniра i u društvu", i na taj se način pokušavali prikazati nevinima i u tome tražili opravdanje za ono što su činili.

Iz tog razloga, na ljude koji posjeduju vjeru i savjest, koji su svjesni nacionalnih i moralnih vrijednosti padaju velike odgovornosti. Stati u odbranu darvinizma u isto vrijeme znači stati u odbranu i ovih belaja koje je čovječanstvu pričinio darvinizam. Širiti neosnovanosti darvinizma, koji, u naučnom pogledu, danas nema nikakvu prolaznost, neupućene upoznavati s cijenom koju je čovječanstvo platilo u skoroj historiji i osjećivati napore onih koji ovu teoriju uzimaju s prašnjavih polica i stavljaju je na dnevni red dužnost je svakog onoga ko posjeduje savjest.

**Krvavi bilans komunizma
u djelu *Crna knjiga komunizma* rezimira se
slijedećim brojkama:**

SSR, 20 miliona mrtvih

Kina, 65 miliona mrtvih

Vijetnam, 1 milion mrtvih

Sjeverna Koreja, 2 miliona mrtvih

Kambodža, 2 miliona mrtvih

Istočna Evropa, 1 miliona mrtvih

Latinska Amerika, 150.000 mrtvih

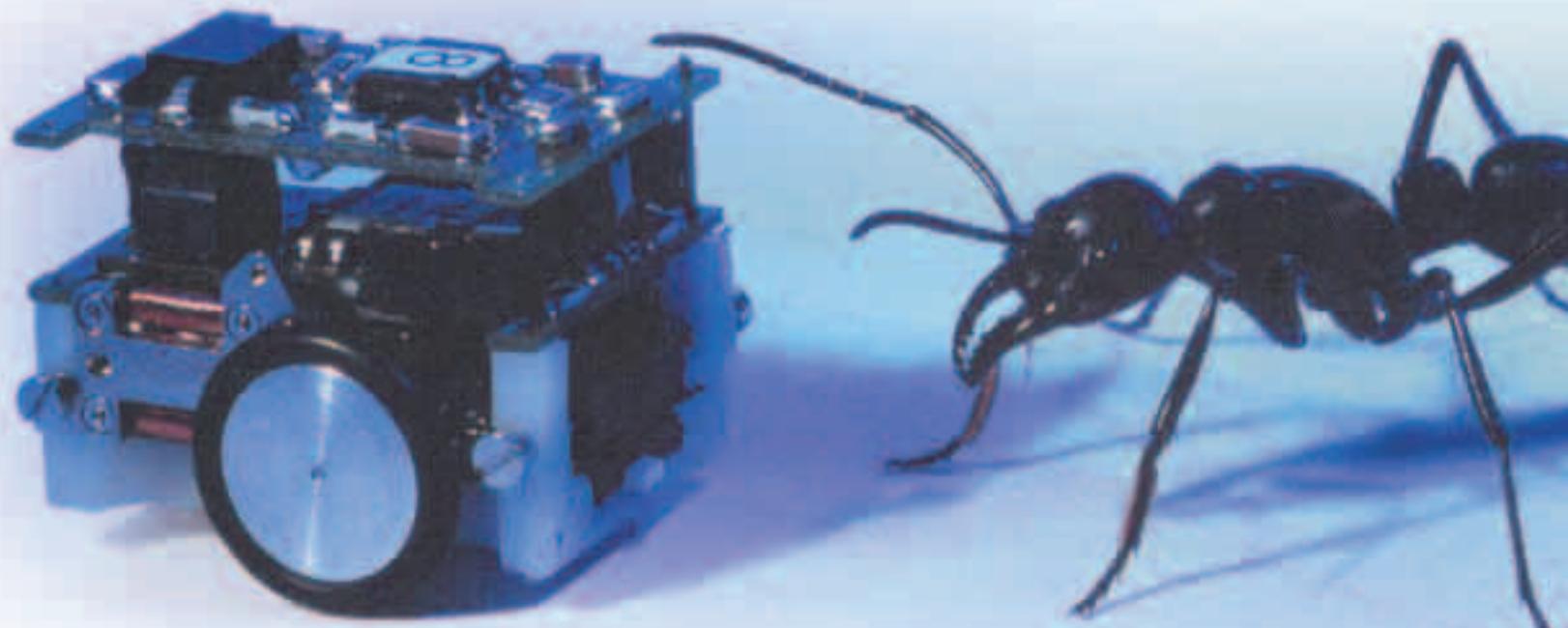
Afrika, 1,7 miliona mrtvih

Afganistan, 1,5 miliona mrtvih

- Međunarodni komunistički pokreti i komunističke partije koje nisu na vlasti, desetine hiljada mrtvih!

- Ukupna brojka približava se cifri od sto miliona mrtvih!

(Crna knjiga komunizma, Grupa autora, Bosančica print, Sarajevo, 1999, str. 14)

TEHNOLOGIJA MRAVA-ROBOTA

Ajetima u kur'anskom kazivanju o Sulejmanu, a. s., u kojima govori o mravima, Allah, dž. š., možda, upozorava na tehnološka dostignuća u vrijeme Sulejmana, a. s., a, osim toga, možda, upozorava na to da će, korištenjem te robot-tehnologije, u ahiri zemanu roboti zauzeti značajno mjesto u ljudskom životu, tako da će, umjesto čovjeka, obavljati niz teških poslova i time ljudski život dovesti u još komfornije stanje.

Dizajni u prirodi su za čovjeka uvek bili nepresušni izvor inspiracije. Veliki dio produkata moderne tehnologije upravo je imitacija tog dizajna. Sve ono što je dizajner do tog trenutka vido predstavljalio je uzor njegovog uobličavanja dizajna, pošto su sve forme i oblici iz prirode svojevrsni dizajni. Nijedan dizajner ne može dizajnirati ništa što nije ranije vido, o čemu ne posjeduje prethodna znanja.

**Allah, dž. š., jeste Onaj
Koji stvara bez uzora**

Bezuzorno stvaranje i moć stvaranja iz ničega pripada jedino Allahu, dž. š. Što se tiče čovjeka, on samo kopira te produkte Allahovog stvaranja.

Značajan detalj na koji u ovom trenutku treba obratiti pažnju jeste činjenica da je čovjek, koji je stvoren sa sposobnošću dizajniranja, kreiran "u najljepšem obliku".

Što se tiče mnogih kreatura, za koje mislimo da su nastali jedino ljudskom umiješnošću, njihovi originali nalaze se u prirodi. Zdanja ili tehnološki proizvodi koji su nastali u kao rezultat dugogodišnjih ljudskih istraživanja i velikih naučnih iskustava, su, inače, već milionima godina prisutni u prirodi. Dizajneri, arhitekte i naučnici koji su svjesni toga dali su se na proizvodnju novih tehnoločkih modela, uzimajući, pri tome kao uzorce odlike stvaranja živih bića.

Tehnološkim otkrićima, koja su do danas dizajnirana po uzoru na origine iz prirode, pridodat je još jedan: mravi roboti.

Tehnologija, kolektivni rad, vojna strategija, razvijena mreža komunikacija, uzorna i racionalna hijerarhija, disciplina, besprijekorno gradsko pla-

niranje... U ovim sferama, u kojima čovjek nikada nije mogao biti dovoljno uspješan, mravi su uvijek uspješni. Kada se osvrnemo na ova živa bića, koja posjeduju sve što je potrebno za izdržljivost teških vremenskih uvjeta i za poražavanje teških neprijatelja, možemo pomisliti da su sva ta bića međusobno ista. U stvarnosti, mravi imaju različite od-

like za sve vrste, kojih ima na hiljade vrsta. Naučnici vjeruju da će, u okvirima prethodno navedenih odlika, ova najmnogobrojnija živa bića na Zemlji čovjeku otvoriti sasvim nove horizonte. Sasvim je sigurno da će se roboti, koji su razvijeni po uzoru na mrave, koristiti u nizu naučnih sfera.

Posljednja dostignuća u mini tehnologiji: vojska robota mrava

Najpoznatiji od projekata koji je razvijen po uzoru na mrave su "projekti vojske robota mrava", koji se neovisno vode u različitim državama. Ilustracije radi, istraživanjima, koja se vode na Virginia Polytechnic Institute-u i Univerzitetu Virginia State nameravaju se razviti mali, jeftini i jednostavni roboti. Cilj je od ovih, međusobno istog fizičkog izgleda, robota formirati jednu armiju robota. Razlog praktičnosti ovih robota voditelji projekta saopćavaju sljedećim riječima:

"Djeluju u grupi, koordinirano izvršavaju fizička zaduženja i zajednički donose odluku."

Svi mehanički i elektronski projekti ove armije robota projektirani su pogledu na ponašanje zajednice mrava. Zato što liče na ove životinje, roboti su nazvani "armija mrava".

Robot - sistem "armija mrava" u samom početku projektiran je kao jedan "sistem za prenošenje materijala".

Prema ovom scenariju, niz ovih malih robota trebao je biti uposlen u zajedničkom podizanju i prenošenju predmeta. Potom je donesena odluka da se koriste i za druge različite operacije. (Harun Yahya, Sulejman, a. s., Bosančica print, Sarajevo, 2003)

U vezi s tim, u jednoj publikaciji na slijedeći način opisano je u koje će svrhe biti upotrebljavani ovi roboti:

"Čišćenje nuklearnih i opasnih materijala, ruderstvo (vađenje i spasavanje materijala), deminiranje, obavješajna služba i straža, istraživanje površine planeta i kopanje."

"Mravi-roboti su fizička bića kreirana za realizaciju jednog zajedničkog cilja. Uočljivo je da oni troše veoma ograničenu energiju i da uspostavljaju kontakt ostavljanjem mnogobrojnih tragova na području djelovanja. Raspodjela poslova među ovim robotima može se realizirati ili od jednog pojedinca koji osigurava centralnu kontrolu i šalje upute ostalim agentima, ili ispunjavanjem određenog zadataka prethodno uvjetovane poslušnosti jedinki.

A treći put jeste taj da se ova suradnja u toku obavljanja posla pojavi prirodno, bez prethodnog odlučivanja. Namjena korištenja ovih robota može biti istraživanje, izvlačenje mape, čišćenje terena neke kuće, otkrivanje neke nepoznate planete ili čišćenje miniranog terena."

Društveni život mrava

Društveni život mrava danas predstavlja temelje niza projekata i robot tehnologija. Zbog toga je veoma bitno to što se u kur'anskem kazivanju o Sulejmanu, a. s., skreće pažnja na mrave i na dolinu u kojoj su se nalazili.

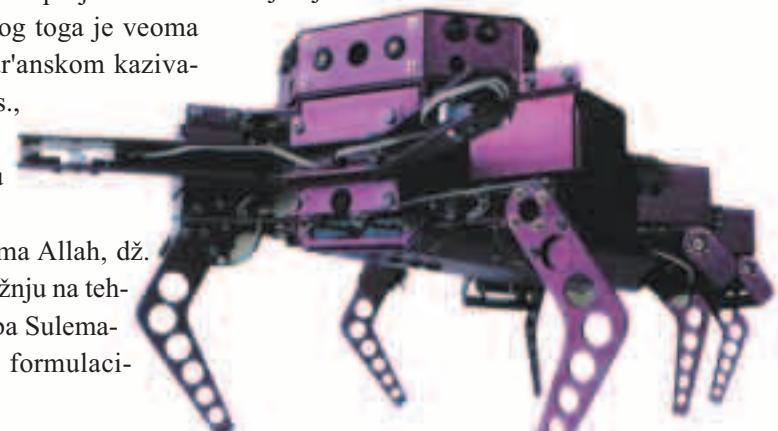
Ajetima o mravima Allah, dž. ſ., možda, skreće pažnju na tehnološki razvoj u doba Sulejmana, a. s. Naprimjer, formulaci-

SULEJMAN, a. s., I VOJSKA MRAVA U KUR'ANU

I sakupiše se Sulejmanu vojske njegove, džini, ljudi i ptice, sve četa do čete, postrojeni, i kad stišoše do mrvlje doline, jedan mrav reče: "O mravi, ulazite u stanove svoje da vas ne izgazi Sulejman I vojske njegove, a da to i ne primijete!" I on se nasmija glasno riječima njegovim i reče: "Gospodaru moj, omogući mi da budem zahvalan na blagodati tvojoj, koju si ukazao meni i roditeljima mojim, i da činim dobra djela na zadovoljstvo tvoje, i uvedi me, milošću Svojom, među dobre robe Svoje!" (En-Naml, 17-19)

jom mrava, koja se proteže kroz aktuelne ajete, možda, se isareti na armiju načinjenu od robota. Iz kur'anskih ajeta, isto tako, znamo da su postojali džini i šejtani koji su se nalazili pod komandom Sulejmana, a. s. Osnivanjem vojske načinjene od robota visoke tehnologije, a koji su potpomočnili džinima i šejtanima koji su djelovali pod njegovom komandom, Sulejman, a. s., upotrebljavao ih je, možda, u različitim operacijama.

U kur'anskim se ajetima, osim toga, možda, isareti i na pomake koji će se u periodu ahiri zemana desiti u robot-tehnologiji, tj. kako će roboti imati veoma veliku ulogu u životu čovjeka, odnosno kako će obavljanjem niza teških poslova umjesto čovjeka njegov život načiniti još konfornijim. Nesumnjivo, Allah, dž. ſ., je taj Koji najbolje zna.

Živo biće koje može odgoditi rađanje

Mnogo toga čija realizacija za ljude izgleda kao nemoguća, životinje sprovode sa zbumujućom lakkoćom. Ilustracije radi, proces bremenitosti koji čovjek ne može produžiti, određena bića to, Allahovim nadahnućem, rade s lakkoćom..

Da bi čovjek "lakko i bez ikakve sumnje" mogao uočiti Njegovo postojanje, Uzvišeni Allah, dž. š., navodi na određena moglo bi se reći, zapanjujuća djela živih bića koja nemaju inteligenciju. A jedna od vrsta živih bića, s kojom se najčešće susrećemo, i kojoj, možda, pridajemo najmanji značaj jesu komarci.

Najbitnija odlika komarca, koji posjeduje niz izuzetnih odlika, od superiornog dizajna u letu do mjerjenja vlage i temperature zemlje za polaganje jaja i kamufliranja jeste, nesumnjivo, činjenica da je to biće koje je Allah, dž. š., u Kur'anu istakao kao primjer. Pored svega ovoga, komarac, kao dokaz kreacionizma, posjeduje još jednu gotovo nepoznatu odliku: mogućnost odgađanja rađanja...

Malo biće kojeg ne zavarava kiša

Komarci su živa bića koja oplodnju započinju nakon padanja kiše. Međutim, unatoč tome što dove vrijeme polaganja jaja, određene vrste komaraca polazu jaja poslije druge, čak i poslije treće kiše, a ne nakon treće. Zahvaljujući ovoj predostrožnosti, komarac na svojevrstan način pod zaštitu stavlja produženje vrste.

Odgodeno polaganje jaja komaraca

ima jedan veoma bitan razlog. Postoji veoma velika mogućnost brzog sušenja vlažnosti tla i lokvi vode na zemlji nastalih nakon prve kiše. To pak znači ostanak larvi na suhom mjestu, a prema tome i njihovo nerazvijanje. To je jedna vjerovatnoća, međutim komarac postupa kao da prethodno zna za ovu vjerovatnoću i time djeluje veoma umjesno. Ne varaju se na prvu kišu i za

polaganje jaja čekaju naredne kiše.

Ova situacija nameće slijedeće pitanje: kako komarac zna da nakon prve kiše neće biti dovoljno vlage u zemlji, da će se lokve vode isušiti za veoma kratko vrijeme? Da bi poduzeo jednu ovakvu mjeru predostrožnosti, komarac treba biti obaviješten o utjecaju isparavanja i treba ozbiljno razmišljati u stilu: "Ovo je tek prva kiša, postoji vje-

**O ljudi, evo jednog primjera, pa ga poslušajte:
"Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate ne mogu
nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje
sakupili..." (El-Hadždž, 73)**

rovatnoća da dođe do isparavanja vode iz zemlje s površine, i zbog toga moram sačekati još neko vrijeme da bih položio jaja."

Međutim, naravno da je nemoguće da se sve ovo planira od komarca koji ne posjeduje ni razum ni svijest. Svaka ženka komarca, čiji ukupni život traje nekoliko sedmica, svojim dolaskom na svijet posjeduje potrebna znanja. Dobro, a ko ih podučava ovim saznanjima?

Nesumnjivo, kao i sva druga živa bića, komarci djeluju u svjetlu nadahnuća kojima ih nadahnjuje Allah, dž.š., Gospodar nebesa i Zemlje. Svako živo biće, uključujući i čovjeka, jeste bilo toga svjesno ili ne, pod Allahovom kontrolom.

Uspjeti preživjeti teške dane...

Svoja jaja komarci polažu u ljetnim ili jesenjim mjesecima. Temperatura mjesta na kojem se nalaze presudni je činilac za razvoj larve komarca. Kada temperatura dostigne određeni nivo (najmanje 10° C, najviše 30° C), razvoj se ubrzava, a kada se prekorače ove granice, razvoj se uspori ili larva umire.

Nasuprot ovog osjetljivog stanja larve, jaja su dosta otpornija na sušu i hladnoću. Ako se i ne ispune potrebni uvjeti, jaja, bez pucanja, mogu čekati da padne kiša i da se temperatura zraka poveća.

Jaje, koje, unatoč tome što je ispušten rok, ne puca i koje čeka pogodnost zraka!...

Čudotvorna predostrožnost: vlažnosno-temperaturni osigurač

U slučaju neformiranja potrebnih uvjeta zaustavlja se razvoj jajeta. Ovo nije jedna vrsta smrti, samo mjera predostrožnosti poduzeta do poboljšanja uvjeta. Ovaj proces zakašnjenja, generalno uočljiv u stadijumu jajeta, naziva se "diapoz".

U periodu kada ne postoji dovoljno vlage i temperature potrebne za razvoj jajeta, razvoj se zaustavlja i, bez kvarenja, postojnost jajeta može trajati godinama. U jajetu se, dakle, nalazi svojevrsni osigurač vlažnosti i temperature. U slučaju nepovoljnosti uvjeta uključuje se osigurač, i zaustavlja se program razvoja jajeta.

Ova je odlika od krajnje važnosti s apekta osiguranja produženja vrste komarca. Ilustracije radi, jedna vrsta putinijskog komarca polaže jaja debele kore, koja mogu pući čak nakon jednu do dvije godine. Bez ikakvog kvarenja, ova jaja, dakle, pucaju nakon tolikog vremenskog perioda, i larva koja se nalazi u njemu upotpunjava svoj stadijum razvoja kao da ništa nije bilo. (Harun Yahya, *Mudžiza komarca*)

Programiranje u komarcu

Na koji god da se, u vezi s ovim pitanjem, izvor pozove, ne mijenja se ishod i činjenica da embriji djeluju prema određenom programu. To je pro-

gram razvoja embrija koji on provede u majčinoj utrobi ili u jajetu, i u tom smislu liči na kompjuterski program. A svi detalji programa zapisani su u molekulu DNA, koji se nalazi u jezgru ćelije.

Naredbe ovog programa sprovode se i u komarcu i, kada se ukaže potreba, zaustavlja se razvoj njihovih jaja.

Međutim, postoji jedan detalj koji se u ovom momentu mora rasvijetliti: kako se u embriju formira ovaj program?

Svaka od ćelija koje formiraju embrij poslušna je ovom programu, i, zajedničkim djelovanjem, one zaustavljaju program.

Za ovu izuzetnu situaciju postoji samo jedno objašnjenje. Ovo svjesno djelovanje u stanju su sprovoditi samo zato što djeluju u skladu s Allahovim nadahnućem.

Krajnje je bitno uočiti ovu činjenicu, zamisliti se nad njom i uspjeti dokučiti i spoznati Allahovu moć. Svaki čovjek dužan je živjeti razmišljajući o dokazima kreacionizma, kao što su to jaja komarca, i biti svjestan istinskog smisla života na zemlji. U jednom ajetu, u kojem, razmišljajući, čovjek može pronaći ovaj smisao, saopćava nam se slijedeća vijest:

**Allah se ne ustručava da
za primjer navede mušicu ili
nešto sićušnije od nje; oni
koji vjeruju - ta oni znaju da
je to Istina od Gospodara nji-
hova; a oni koji ne vjeruju -
govore: "Šta to Allah hoće s
ovim primjerom?" Time On
mnoge u zabludi ostavlja, a
mnogima na Pravi Put uka-
zuje; ali u zabludi ostavlja
samo velike grješnike. (El-
Bekara, 26)**

DŽINI U KUR'ANU

Stoljećima su se o džinima iznosile razne tvrdnje i nagađanja. Međutim, kao i o svim ostalim pitanjima, i o džinima ćemo najispravnija saznanja dobiti iz Kur'ana, Knjige u koju nema nikakve sumnje.

U Kur'anu su sadržana brojna saznanja o džinima; njihovo stvaranje, njihov odnos i veza s ljudima, način njihovog življenja i sl.

U Kur'anu se saopćava da su džini stvoreni od vatre. Ajeti u vezi s time glase:

(On je) džina od plamene vatre (stvorio).
(Er-Rahman, 15)

A još prije smo stvorili džine od vatre užarene. (El-Hidžr, 27)

Analiziranjem kur'anskih ajeta do izražaja dolazi činjenica da i džini posjeduju živote na lik ljudskim zajednicama. U ajetima se govori o tome da i džini imaju prethodna pokoljenja; i oni imaju svoje loze i pretke (E'ruf, 38; Kehf, 50). Džini žive u jednoj dimenziji različitoj od one u kojoj žive ljudi, međutim ljudi mogu vidjeti, slijediti i slušati njihov govor.

Cilj stvaranja džina Allah, dž. š., saopćio je slijedećim ajetom: "Džine i ljudi stvorio sam samo zato da Mi se klanjavu" (Ez-Zariyat, 56). I oni se opominju i upozoravaju poslanicima i knjigama objavljenim tim poslanicima, stavljaju se na iskušenja, ibadete i čine poslušnost, a shodno njihovom ponašanju bit će nagrađeni ili kažnjeni od Allaha, dž. š. U kur'anskom poglavljtu El-En'am kaže se slijedeće:

"O skupe džinski i ljudski, zar vam iz redova vas samih poslanici nisu dolazili koji su vam ajete Moje kazivali i upozoravali vas da čete ovaj vaš dan dočekati?" Oni će reći: "Mi to priznajemo na svoju štetu." Njih je život na Zemlji bio obmanuo i oni će sami protiv sebe posvjedočiti

da su bili nevjernici (Al-An'am, 130).

Kao što se i saopćava u navedenom ajetu, iskušenja džina i ljudi međusobno su veoma slična. Neki se od njih također zavaravaju prolaznim ljepotama dunjalučkog života; udaljavaju se s Pravog Puta, iako su bivali upozoravani. Opet, iz kur'anskih ajeta razumije se da su džini slušali upute poslanika, da slušaju učenje Kur'ana i da svoje zajednice opominju onime što su čuli. U poglavљu El-Ahkaf se na slijedeći način saopćava kako su džini slušali Kur'an:

Kada ti poslasmo nekoliko džina da Kur'an slušaju, kada dodoše da ga čuju, oni rekoše: "Pst!" A kad se završi, vratiše se narodu svome da opominju. "O narode naš" govorili su, "mi smo slušali Knjigu koja se poslije Musaa objavljuje, koja potvrđuje da su istinite i one prije nje, i koja ka istini i na Pravi put upućuje (El-Ahkaf, 29-30).

U nizu ajeta Allah, dž. š., obraća se zajedno i insanim i džinima, upućuje im razne savjete i upozorava ih džehennemskim azabom. U 38. ajetu sure El-E'ruf Allah, dž. š., kaže slijedeće: "Ulezite u Džehennem s narodima, s džinima i ljudima koji su prije vas bili i nestali!"... A stanje zajednica džina i ljudi koji su negirali Kur'an, koji je Muhammedu, a. s., objavljen kao vodič na Pravom Putu na slijedeći način saopćava se u suri El-Isra:

Reci: "Kad bi se svi ljudi i džini udružili da sačine jedan ovakav Kur'an, oni, ta-

kav kao što je on, ne bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali" (El-Isra', 88).

Neki od ajeta u kojima se Allah, dž. š., obraća zajedno i ljudima i džinima, glase:

Na takvima se treba ispuniti Ri-ječ rečena o narodima: džinima i ljudima koji su prije njih bili i nestali, jer su oni, zaista, nastradali. (Al-Ahkaf, 18)

Mi smo za Džehennem mnoge džine i ljude stvorili; oni srca imaju - a njima ne shvaćaju, oni oči imaju - a njima ne vide, oni uši imaju - a njima ne čuju; oni su kao stoka, čak i gori - oni su zaista nemarni. (El-E'raf, 179)

Džini vjernici i džini nevjernici

U Kur'anu se govori da jedan dio džina vjeruje u Allaha, dž. š., i da se drže Pravog Puta, a da drugi nevjernici i odmetnici. Džini vjernici slušaju kada se uči Kur'an:

Reci: "Meni je objavljeno da je nekoliko džina prisluškivalo i reklo: 'Mi smo, doista, Kur'an, koji izaziva divljenje, slušali, koji na Pravi Put upućuje - i mi smo u nj povjerovali i više nikoga nećemo Gospodaru našem ravnim smatrati', a On nije, neka uzvišeno bude dostojanstvo Gospodara našeg!, uzeo Sebi ni druge ni djeteta (El-Džinn, 1-3).

Jedan dio džina koji slave i veličaju Allaha, dž. š., koji Mu ne pripisuju nikakvog druga su muslimani, vjernici. Osjećaju veliko oduševljenje prema Kur'anu, pridržavaju se Allahovih naredbi i savjeta. Oni su svjesni da među njima postoje i oni

koji ne vjeruju i to na slijedeći način izražavaju:

Jedan naš bezumnik je o Allahu laži govorio, a mi smo mislili da ni ljudi ni džini o Allahu laži ne govore. (El-Džinn, 4-5)

Džini su međusobno podijeljeni u nekoliko različitih grupacija. Neki su iskreni vjernici, neki mušrici, a neki su oni koji iznose laži naspram Allaha, dž. š. U nastavku sure El-Džinn džini vjernici iznose slijedeće podatke o generalnom stanju džina:

A među nama ima i dobrih i onih koji to nisu, ima nas vrsta različitih; i mi znamo da ne možemo Allahu na Zemlji umaći i da od Njega ne možemo pobjeći; i mi smo, čim smo Kur'an čuli, u nj povjerovali... (El-Džinn, 11-13)

Džini su, poput ljudi, bića koja su zadužena Allahovom knjigom. Oni će, isto tako, položiti račun pred Allahom, dž. š., za sve ono što su uradili i, bez ikakve nepravde, dobit će ono što su zasluzili. Džini vjernici obradovani su lijepom nagradom od Allaha, dž. š.:

...a ko u Gospodara svoga vjeruje ni štete ni nepravde ne treba se bojati; i ima nas muslimana, a ima nas zalatalih; oni koji islam prihvate Pravi su Put su izabrali. (El-Džinn, 13-14)

A oni koji negiraju Allahovo postojanje i čine zulum očekuje slijedeći ishod:

A nevjernici će u Džehennemu gorivo biti. (Al-Džinn, 15)

..."napunit će, zaista, Džehennem džinima i ljudima - zajedno!" (Hud, 119)

Susreti džina i ljudi

Iz kur'anskih se ajeta sasvim jasno razumije da se, voljom Allaha, dž. š., džini mogu susretati s ljudima, da čak mogu ući pod komandu ljudi. Allah, dž. š., stavio je džine pod komandu Sulejmana, a. s., koji ih je koristio u različitim poslovima.

"...i kad se on srušio, džini shvatiše da ne bi na muci sramnoj ostali da su budućnost prozreti mogli."

(Saba, 14)

Drugo veoma bitno saznanje o džinima koje je izneseno u Kur'anu je činjenica da su džini bića koja nisu upoznata s vijestima o budućnosti. Zato je nemoguće da džini, mimo Allahove volje, saopće čovjeku vijesti o gajb - događajima. Dokaz tome jeste to što su oni za smrt Sulejmana, a. s., naknadno saznali, kao što je to i saopćeno u 14. ajetu poglavљa Saba. Osim toga, ne smije se gubiti iz vida činjenica navedena u 65. ajetu sure En-Naml:

Reci: "Niko, osim Allaha, ni na nebu ni na Zemlji ne zna što će se dogoditi..."

Osim toga, u Kur'anu se navodi da je jedan od džina, Ifrit, rekao Sulejmanu, a. s., da prijestolje kraljice Sabe može donijeti prije nego što on i ustane sa svog mjesta, te naglasio: **...ja sam za to snažan i pouzdan.** (En-Naml, 39). Ovom se formulacijom možda isaretati da se on veoma velikom brzinom kreće s jednog na drugo mjesto, da je u stanju predmete s jednog prenositi na drugo mjesto. (Nesumnjivo, Allah, dž. š., najbolje zna!)

Oni koji su džine smatrali ravnim Allahu, dž. š.

Pojedini ljudi misle da džini posjeduju određenu moć koja pripada njima. Međutim, to je jedna velika zabluda pošto je Allah, dž. š., Taj Koji je stvorio džine, i oni ne posjeduju nikakvu moć koja pripada njima. Apsolutno je nemoguće da, bez Allahove volje, oni čovjeku nanesu neko zlo ili pak korist. Međutim, unatoč tome, neki ljudi očekuju pomoć od džina i prihvataju ih kao svoje zaštitnike:

**Nevjernici smatraju džine ravne Allahu, a On je njih stvorio, i izmislili su, ne misleći šta govore, da On ima sinove i kćeri.
Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onoga kako Ga oni opisuju!**
(El-En'am, 100)

U jednom kur'anskom ajetu Allah, dž. š., na slijedeći način saopćava da su, tražeći pomoć od džina, ljudi krenuli na stranputicu:

I bilo je ljudi koji su pomoć od džina tražili, pa su im tako obijest povećali. (El-Džinn, 6)

U drugom se ajetu, kroz govor meleka, saopćava da su se neki ljudi pokoravali džinima:

Oni će (meleki) odgovoriti: "Hvaljen neka si, Ti si Gospodar naš, između nas i njih nije bilo prijateljstva; oni su se džinima pokoravali i većina je

njih vjerovala u njih." (Saba', 41)

Jedan od najbitnijih razloga zbog kojih neki ljudi džine smatraju ravnim Allahu, dž. š., i očekuju pomoć od njih jeste to što misle da oni posjeduju saznanja o gajbu. Međutim, to je jedna velika zabluda, pošto Allah, dž. š., u kur'anskim ajetima saopćava da džini ne posjeduju znanje o gajbu (Saba, 14). U Kur'anu se saopćava da džini nisu vodiči za ljude, da im, štaviše, šapuću nakićene govore, kako bi ih zaveli s Pravog Puta. Međutim, ne smije se gubiti iz vida da je nemoguć bilo kakav utjecaj džina na ljude mimo Allahove volje. Njih je stvorio Allah, dž. š., i oni se, kao uostalom i sve živo u kosmosu, ponašaju uz pomoć Allahove volje:

Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džina koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli - a da je Gospodar tvoj htio, oni to ne bi učinili; zato ti ostavi njih, i ono što izmišljaju (El-En'am, 112).

Hem džini koji ljude zavode sa Pravog Puta, hem i džini koji čine širk će, kao odgovor, za ova svoja djela, od Allaha, dž. š., biti kažnjeni vječnim azabom Džehennema. Oni koji u toku dunjalučkog života budu obmanuti varljivim riječima džina shvatit će na ahiretu da su pali u veliku zabludu. Pošto će se tog dana od njih udaljiti svi oni zbog kojih su padali u širk; shvatit će da su sami pred Allahom, dž. š. A kada shvate da će biti kažnjeni džehennemskim azabom, preklinjat će na slijedeći način:

**I nevjernici će reći:
"Gospodaru naš, pokaži nam džine i ljude, one koji su nas zaveli, da ih stavimo pod noge naše, neka budu najdonji."**

(Fussilet, 29)

U drugom se ajetu saopćava da će njihovo vječno boravište biti vatra:

A na Dan kada On sve sakupi: "O skupe šejtanski, vi ste mnoge ljude zaveli!" - "Gospodaru naš", reći će ljudi, šticećenici njihovi, "mi smo jedni drugima bili od koristi i stigli smo do roka našeg koji si nam odredio Ti!" - "Vatra će biti prebivalište vaše", reći će On, "u njoj ćete vječno ostati, osim ako Allah drugačije ne odredi." Gospodar tvoj je zaista Mudri i Sveznajući. (El-En'am, 128)

**Stvoritelj džina
jeste Allah, dž.š.**

Nikako se ne smije ispuštati izvida da su, poput ljudi, džini bića koja je Allah, dž. š., stvorio da Mu budu pokorna. Ne posjeduju nikakvu neovisnu moć; apsolutno je nemoguće da, bez Allahovog dopuštenja, čovjeku načine neku štetu, a isto tako ni bilo kakvu korist. I oni su, kao i svi ljudi, na ispit u ovom dunjalučkom životu i odgovarat će za sve ono što su uradili u toku ovog života. Onaj što je džine stvorio u jednoj drugačijoj dimenziji i svijetu jeste Uzvišeni Allah, dž. š., Gospodar svjetova, nebesa i Zemlje i svega što se nalazi između toga dvoga.